



บทความวิจัย

เรื่อง แนวคิดและสถานภาพของผู้หญิงในภาพยนตร์เรื่อง Kim Ji-Young : Born 1982

โดย

นางสาว สุริศา เพ็ชรเลิศ

รหัสนักศึกษา 05610934

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2564

ลิขสิทธิ์ของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ชื่อบทความวิจัย	แนวคิดและสถานภาพของผู้หญิงในภาพยนตร์เรื่อง Kim Ji-Young : Born 1982
ผู้เขียน	นางสาวสุริศา เพ็ชรเลิศ
อาจารย์ที่ปรึกษาบทความวิจัย	ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมกฤษ อู่เต็กเค่ง
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	2564

บทคัดย่อ

บทความวิจัย “แนวคิดและสถานภาพของผู้หญิงในภาพยนตร์เรื่อง Kim Ji-Young : Born 1982” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประเด็นเรื่องแนวคิด และสถานภาพของผู้หญิงในสังคมเกาหลีที่ส่วนหนึ่งมีอิทธิพล วัฒนธรรมและจารีตมาจากขงจื้อ โดยมีวิธีการศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดและสถานภาพของผู้หญิงที่ปรากฏในปรัชญาขงจื้อ และเอกสารด้านสังคมที่เกี่ยวกับสถานภาพและบทบาทของผู้หญิง รวมถึงวิเคราะห์เนื้อเรื่องในภาพยนตร์เรื่อง Kim Ji-Young : Born 1982 นำมาที่ปรากฏมาวิเคราะห์ประกอบกับข้อมูลแนวคิดเกี่ยวกับเพศหญิง และนำมาเสนอเป็นบทความวิจัย

ผลการศึกษาพบว่าระบบสังคมของคนเกาหลีใต้ที่พัฒนาจากระบบปิตาธิปไตยแบบหลวม ๆ กลายมาเป็นระบบปิตาธิปไตยแบบเข้มข้น ปัจจุบันยากที่จะกล่าวว่าคนเกาหลีละทิ้งขนบธรรมเนียมประเพณีและลักษณะนิสัย ตลอดจนแบบความคิดที่มาจากคำสอนของลัทธิขงจื้อ ระบบดังกล่าวลิดรอนความคิด บทบาท และสถานภาพของผู้หญิงให้อยู่ในกรอบของประเพณีดั้งเดิม หากผู้หญิงมีความคิด หรือปฏิบัติตนที่หลุดกรอบของประเพณี คนในสังคมจะกดดันและผลักราระให้กับพวกเธอต้องเผชิญในชีวิตประจำวัน พวกเธอจะถูกตีตราว่าไม่ได้ทำหน้าที่ภรรยาหรือแม่ที่ดี ท้ายที่สุดผู้หญิงต้องแบกรับความกดดันของสังคมและกล่าวโทษตนเองว่าเป็นความผิดของพวกเธอ

คำสำคัญ : สังคมเกาหลี, ผู้หญิงเกาหลี, ขงจื้อ, สังคมชายเป็นใหญ่, ความไม่เท่าเทียม

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยเรื่อง แนวคิดและสถานภาพของผู้หญิงในภาพยนตร์เรื่อง Kim Ji-Young : Born 1982 เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 450 112 การศึกษาเอกเทศ (Independent Study)

บทความวิจัยชิ้นนี้สามารถสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับการกรุณาอย่างสูงจากผู้ช่วยศาสตราจารย์คมกฤช อู่เต็กเค่ง ที่กรุณาให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่ง จนทำให้งานวิจัยในครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์อย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ และขอขอบคุณครอบครัว และเพื่อน ๆ ที่คอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ตลอดจนให้กำลังใจ ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้การศึกษาวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ หากมีข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้าก็ขออภัยไว้ ณ ที่นี้

สุริศา เพ็ชรเลิศ

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
1. บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	5
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
1.4 การทบทวนแนวความคิดและงานศึกษาที่เกี่ยวข้อง	5
1.5 ขอบเขตการศึกษา.....	16
1.6 วิธีการศึกษา.....	16
1.7 ขั้นตอนการดำเนินงาน/แผนการดำเนินงาน	16
2. ภาพยนตร์เรื่อง Kim Ji-Young : Born 1982.....	17
2.1 ประวัติ.....	17
2.2 เรื่องย่อ.....	17
2.3 ตัวละคร.....	17
3. แนวคิด และสถานภาพผู้หญิงในภาพยนตร์เรื่อง Kim Ji-Young : Born 1982.....	18
3.1 แนวคิดขงจื้อ	18
3.2 ประเด็นทางเพศในประเทศเกาหลี.....	22
3.3 แนวคิดด้านเพศภาวะ	23
3.4 แนวคิดปิตาธิปไตย	24
4. สรุปผลการวิจัย.....	28
บรรณานุกรม	31
ประวัติผู้วิจัย	34

แบบโอนลิขสิทธิ์สารนิพนธ์.....35

1. บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ขงจื้อเป็นนักคิดและนักปรัชญาชาวจีนที่มีชื่อเสียงและมีอิทธิพลต่อสังคมจีนนับพันปี ปรัชญาของขงจื้อประสบความสำเร็จในการฝังรากลึกในแผ่นดินจีนในยุคราชวงศ์ฮั่น และค่อย ๆ กลายเป็นแกนของอารยธรรมจีน อิทธิพลยังส่งต่อไปถึงเกาหลีและญี่ปุ่นในเรื่องของความเชื่อเรื่องชนชั้นในสังคมที่มี 5 ชนชั้นคือ ผู้ปกครองสูงกว่าราษฎร บิดาสูงกว่าบุตร สามีสสูงกว่าภรรยา และพี่สูงกว่าน้อง เฉพาะเพื่อนกับเพื่อนเท่านั้นจึงจะเท่ากันได้ (Micheal Loewe, 1969: 84-85)

ลัทธิขงจื้อยังมีคำสอนสำหรับสตรี ในสังคมจีนโบราณเป็นสังคมที่มีโครงสร้างผู้ชายเป็นใหญ่ ลัทธิขงจื้อไม่ได้วิพากษ์หรือขัดแย้งกับโครงสร้างดังกล่าวนี้ และยอมรับว่าผู้ชายมีบทบาทหลักและมีสถานะที่เหนือกว่าผู้หญิง คำสอนสำหรับสตรีของลัทธิขงจื้อเรียกว่า “สามค้อยตามสี่จริยะ” กล่าวคือ สำหรับผู้หญิงแล้วมีบทบาทหน้าที่สำคัญดังนี้ อยู่บ้านค้อยตามบิดา แต่งงานค้อยตามสามี เมื่อสามีตายแล้วค้อยตามบุตร โดยที่ผู้หญิงจะต้องรู้จักประพฤติดี ประพฤติชอบ มีกิริยามารยาทอ่อนโยน แต่งตัวสุภาพเรียบร้อย และยินดีทำงานบ้าน คำสอนดังกล่าวนี้ทำให้ลัทธิขงจื้อมักถูกวิจารณ์ในสมัยหลังว่าเป็นการเสริมความเข้มแข็งให้กับสังคมที่ผู้ชายเป็นใหญ่ และยังส่งผลต่อมาถึงบทบาทของผู้หญิงในสังคมเกาหลีและโดยเฉพาะญี่ปุ่น จริยศาสตร์ที่ให้ความสำคัญอยู่ที่ครอบครัวส่งผลต่อลักษณะเชิงโครงสร้างของครอบครัวคนเอเชียตะวันออกที่ยังส่งผลถึงปัจจุบัน (บุญส่ง ชัยสิงห์กานานนท์, 2560: 48-56)

พุทธศาสนา ลัทธิขงจื้อ รวมทั้งศาสนาเต๋าเข้ามาสู่เกาหลีอย่างเป็นทางการในยุคสามอาณาจักร คือ โคกูเรียว แพ็กเจ และซิลลา สมัยซิลลาจะเป็นยุคสุดท้ายที่ได้รับอิทธิพลจากจีน ราชสำนักซิลลาที่รวมเข้าด้วยกันแล้ว ได้ส่งผู้แทนนักปราชญ์ไปยังประเทศจีนในสมัยราชวงศ์ถังเพื่อศึกษาผลงานของสถาบันขงจื้อต้นแบบและนางานเขียนลัทธิขงจื้อกลับมาเป็นจำนวนหลายเล่ม จึงถือได้ว่าลัทธิขงจื้อเป็นลัทธิที่วางรูปแบบหลักของโครงสร้างและปรัชญาของรัฐ และปลูกฝังคุณค่าแบบขงจื้อลงในความคิดของคนเกาหลีอย่างลึกซึ้ง (ประพิณ มโนมัยวิบูลย์, 2540: 153-155)

ยุคโซซอนจึงเป็นยุคที่ดำเนินไปด้วยความเชื่อว่าผู้หญิงเป็นเพียงช้างเท้าหลัง มีบทบาทเป็นได้แค่ภรรยาหรือลูกสาวที่ดีในบ้านเท่านั้น ไม่สมควรและไม่สามารถมีบทบาทในสังคมได้ ระบบสังคมของคนเกาหลีจึงได้พัฒนาจากระบบปิตาธิปไตยแบบหลวม ๆ กลายมาเป็นระบบปิตาธิปไตยแบบเข้มข้น ผู้หญิงต้องขึ้นต่อผู้ชายโดยบริบูรณ์ รูปแบบลัทธิขงจื้อที่เกาหลีรับอย่างกระตือรือร้นนี้จึงเป็นรูปแบบอำนาจนิยม และดำเนินไปอย่างเคร่งครัด (บุญส่ง ชัยสิงห์กานานนท์, 2560: 170-182) ปัจจุบันจึงยากที่จะกล่าวว่าคนเกาหลีได้ละทิ้งขนบธรรมเนียมประเพณีและลักษณะนิสัย ตลอดจนแบบความคิดที่มาจากคำสอนของลัทธิขงจื้อไปแล้ว

การศึกษาแนวคิดและสถานภาพของผู้หญิงในประเทศเกาหลีสามารถทำได้โดยการศึกษาผ่านภาพยนตร์ซึ่งเป็นสื่อศิลปะร่วมสมัยที่สะท้อนชีวิตทางสังคมวัฒนธรรมของคนเกาหลี และภาพยนตร์ที่ให้มุมมองเกี่ยวกับ “ผู้หญิงในสังคมเกาหลี” ได้อย่างน่าสนใจก็คือ ภาพยนตร์เรื่อง “Kim Ji-Young : Born 1982”

Kim Ji-Young : Born 1982 กำกับภาพยนตร์โดย คิมโดยอง กล่าวถึงหญิงสาวชาวเกาหลีธรรมดา ๆ คนหนึ่งในที่อยู่ในช่วงวัยประมาณ 30 กว่าปี เธอชื่อว่า ‘คิมจียอง’ ก่อนที่เธอจะแต่งงานเธอมีหน้าที่การงานที่ดี ได้ทำงานในบริษัท แต่หลังจากแต่งงาน เธอเลือกที่จะลาออกเพื่อมาเป็นแม่บ้านเต็มเวลา เลี้ยงดูลูกสาวอยู่ที่บ้าน เธอพยายามเป็นแม่ เป็นภรรยา และเป็นลูกสะใภ้ที่ดีตามที่สังคมกำหนด ส่งผลให้เธอมีความเครียดกับชีวิตประจำวันของเธอเอง สิ่งที่ภาพยนตร์เรื่องนี้นำเสนอได้อย่างน่าสนใจมาก ๆ คือ ความเจ็บปวดของคิมจียองถูกสะท้อนออกมาให้เห็นผ่านการพูดจาและท่าทางที่ราวกับว่าเธอเป็น ‘คนอื่น’ ไม่ใช่ตัวเธอ บางครั้งเธอพูดจาเหมือนเป็นแม่ของเธอเอง บางครั้งเป็นเพื่อนสาวของเธอ และบางครั้งก็เป็นเหมือนคนที่เสียชีวิตไปแล้วอย่างยายของเธอ สามีของคิมจียอง ‘จองแดฮยอน’ ที่เห็นอาการของคิมจียองครั้งแรก เขาคิดเพียงว่าเธอแค่ไม่สบาย ต้องการการพักผ่อน แต่เมื่อเกิดเหตุการณ์แบบนี้หลาย ๆ ครั้งทำให้เขาเกิดความกังวลและลังเลว่าเธอมีอาการผีเข้า หรือเป็นเพียงภาวะซึมเศร้าหลังคลอดบุตร ตัวคิมจียองเองก็รู้ว่าตัวเธอมีอาการดังกล่าว จองแดฮยอน จึงไปปรึกษากับจิตแพทย์และเล่าเรื่องราวที่เธอเป็น อีกทั้งเกลี้ยมกล่อมให้เธอไปพบกับจิตแพทย์โดยให้เหตุผลว่าเธออาจจะเป็นภาวะซึมเศร้าหลังคลอดบุตร และเป็นเพราะอาการดังกล่าวของเธอ ทำให้เป็นเหมือนกับการมอยย้อนกลับไปยังจุดเริ่มต้นว่าสาเหตุใดที่ส่งผลต่อพฤติกรรมที่เปลี่ยนไป อีกทั้งภาพยนตร์ยังสะท้อนถึงสถานการณ์ปัจจุบันของเธอในเรื่องของความสัมพันธ์และอารมณ์ของคนที่อยู่ในชีวิต ทั้ง

ครอบครัวของเธอเอง ครอบครัวของสามี อดีตคนร่วมงานของเธอ เช่น ประโยคที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์ ดังต่อไปนี้

“คุณหวังแต่ลูกชายคุณรีใจ...คุณซื่อยามาให้ลูกชายที่แข็งแรงกินอยู่คนเดียว กล้าเรียกตัวเองว่าพ่ออีกหรือ...ทำไมไม่ซื้อให้ลูกสาวด้วย เพราะโตมาแบบนี้ไง ลูกเราถึงป่วย”

เป็นประโยคที่แม่ของจียองพูดกับพ่อของเธอ ที่ซื่อยามาบำรุงร่างกายให้ลูกชายแค่คนเดียว ในวันที่แม่ของจียองได้เห็นอาการของเธอด้วยตนเองแล้ว

“...อ้อนวอนขอปากกาแท่งนั้นจากฉันตั้ง 10 ปี”

เป็นประโยคที่น้องชายคนเล็ก ‘คิมจีซ็อก’ พูดกับจองแดฮยอน ถึงปากกาที่พ่อซื้อมาให้เพื่อเขาคคนเดียวตอนไปอังกฤษ แต่จียองกับพี่สาว ‘คิมอินยอง’ ได้เพียงสมุดวาดภาพ

“ลูกสาวบ้านนี้เหลือเกินจริง ๆ ทำไมให้น้องชายหิวอาหารคนเดียว”

“เขาไม่เด็กแล้วนะ สามสิบกว่าแล้ว”

“ยังไงก็น้องชายเธอ ดูแลเขาดี ๆ หน่อย”

เป็นบทสนทนาของคุณป้าที่พูดกับ คิมอินยอง แสดงให้เห็นถึงแนวความคิดที่ให้ความสำคัญกับลูกหลานที่เป็นเพศชาย

ฉากดังกล่าวข้างต้นเป็นฉากที่สะท้อนให้เห็นถึงความไม่เท่าเทียมที่ครอบครัวปฏิบัติต่อคิมจียอง ทำให้เธอมีความรู้สึกถึงความแตกต่างระหว่างการเกิดเป็นลูกสาวกับการเกิดเป็นลูกชาย การให้ความสำคัญกับเพศชายมากกว่าไม่ได้เกิดขึ้นเพียงแคในครอบครัวของเธอเท่านั้น ยังเกิดขึ้นกับครอบครัวของจองแดฮยอน

“แม่คุณโกรธหัวฟัดหัวเหวี่ยงแน่ แล้วฉันต่างหากที่ทำงานทุกอย่าง ไม่ใช่คุณ

...ตอนเราแต่งงานใหม่ ๆ ฉันบอกไปหาพ่อแม่คุณตอนวันเกิดกับวันหยุดมันลำบาก แต่คุณบอกว่าปีละไม่กี่ครั้ง เราควรไป ทำไมเปลี่ยนใจซะล่ะ ขนาดใกล้คลอดฉันยังไปเลย ถ้าเราไม่ไป พวกเขาจะโทษใคร ไม่ใช่ลูกชายหัวแก้วหัวแหวนแน่ ฉันนี่ใจ”

เป็นประโยชน์ของคิมจียอง พุดกับจงแดฮยอน หลังจากที่เขาชวนไปเที่ยวหรือหยุดพักผ่อนอยู่บ้าน ไม่จำเป็นต้องไปเยี่ยมครอบครัวของเขาในวันปีใหม่นี้ ประโยคนี้ก็เป็นอีกหนึ่งประโยคที่แสดงให้เห็นถึงการที่ภรรยาจะต้องให้ความสำคัญกับครอบครัวของสามีก่อน

“เธอทำอย่างนั้นกับเขาได้อย่างไร เธอขัดขวางหน้าที่การงานของเขาหรือ ใช้หัวนอยลิ”

เป็นประโยคที่แม่ของจงแดฮยอน กำลังต่อว่าคิมจียอง หลังจากที่เธอบอกว่าจะกลับไปทำงาน และแดฮยอนจะรับหน้าที่นางานเพื่อมาเลี้ยงดูลูกสาว เป็นฉากที่สะท้อนให้เห็นถึงแนวความคิดที่ว่า หลังจากผู้หญิงแต่งงานและมีลูกแล้ว หน้าที่หลักของเธอควรจะเป็นการเลี้ยงดูบุตร เป็นแม่บ้าน เพื่อทำงานบ้านและคอยสนับสนุนสามีอยู่ที่บ้านเท่านั้น

“ลูกที่แม่ไม่ได้เลี้ยงเองนะ มักจะดีอีร้นกว่า...ยายเลี้ยงก็ไม่เหมือนกันหรอก ลูกต้องมีแม่คอยเลี้ยง ไม่งั้นมักเกิดปัญหาทีหลัง ใครสนเรื่องความสำเร็จถ้าเลี้ยงลูกล้มเหลว”

เป็นบทสนทนาของผู้อำนวยการบริษัท (ผู้ชาย) ที่พุดกับหัวหน้าคิม (อดีตหัวหน้าที่ทำงานของจียอง) ในที่ประชุมต่อหน้าลูกน้อง สะท้อนถึงความคิดที่ว่าในสังคมถูกโครงสร้างการแบ่งหน้าที่ระหว่างเพศครอบงำ ผู้ชายมีหน้าที่ทำงานนอกบ้าน และผู้หญิงที่คลอดบุตรต้องเป็นผู้ที่เลี้ยงดูบุตร

ลักษณะเด่นของภาพยนตร์เรื่องนี้คือ แม้จะถ่ายทอดเรื่องราวผ่านชีวิตประจำวันธรรมดา ๆ ของหญิงสาวคนหนึ่งที่เป็นเสมือนการมองเรื่องราวชีวิตของผู้หญิงจำนวนมากในประเทศเกาหลี แต่กลับมีนัยสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตทางสังคม ครอบครัว และสถานภาพทางสังคมของผู้หญิงในประเทศเกาหลี รวมทั้งเสนอถึงเรื่องอิทธิพลทางความเชื่อจากลัทธิขงจื้อที่ให้ความสำคัญกับสถานภาพที่ผู้ชายเป็นใหญ่ ผู้หญิงถูกจำกัดบทบาทให้ต้องอยู่ภายใต้อำนาจของผู้ชาย อยู่ในกรอบของระเบียบ กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของสังคม กล่าวได้ว่าบทบาทและสถานภาพของผู้หญิงเมื่อเทียบกับผู้ชายแล้วไร้ซึ่งความเท่าเทียมกันในหลาย ๆ ด้าน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความต้องการศึกษาแนวคิดและสถานภาพของผู้หญิง โดยศึกษาจากภาพยนตร์เรื่อง Kim Ji-Young : Born 1982 เพื่อวิเคราะห์สถานภาพของผู้หญิงในประเทศเกาหลี และศึกษาถึงเรื่องอิทธิพลของ

ขงจื้อที่ถูกนำมาสอดแทรกอยู่ในภาพยนตร์ และสิ่งเหล่านี้ส่งผลอย่างไรต่อการดำรงชีวิตของผู้หญิงในประเทศเกาหลี

1.2 วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาแนวคิด และสถานภาพผู้หญิงในภาพยนตร์เรื่อง Kim Ji-Young : Born 1982 ในประเด็นเรื่องแนวคิด และสถานภาพของสตรีในสังคมเกาหลีที่ส่วนหนึ่งมีอิทธิพลวัฒนธรรมและจารีตมาจากขงจื้อ

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.3.1 ความรู้และความเข้าใจถึงแนวคิดและสถานภาพของสตรีในสังคมเกาหลีที่สะท้อนออกมาจากภาพยนตร์

1.3.2 ทำให้ทราบถึงอิทธิพล วัฒนธรรมและจารีตของลัทธิขงจื้อส่วนหนึ่งที่ได้ส่งผลต่อสถานภาพของสตรีในสังคมเกาหลี

1.4 การทบทวนแนวความคิดและงานศึกษาที่เกี่ยวข้อง

งานศึกษาที่เกี่ยวข้องได้แก่ เอกสารที่เกี่ยวกับแนวคิดปรัชญาขงจื้อ เอกสารด้านแนวคิดเกี่ยวกับสังคมเกาหลี เอกสารด้านสังคมศาสตร์ที่เกี่ยวกับเพศหญิง เอกสารด้านการวิเคราะห์หรือวิจารณ์สื่อ และเอกสารที่เกี่ยวกับบทวิจารณ์ภาพยนตร์เรื่อง Kim Ji-Young : Born 1982

1.4.1 เอกสารที่เกี่ยวกับแนวคิด บทบาทและสถานภาพของผู้หญิงในปรัชญาขงจื้อ

ล. เสถียรสุด (2517) เขียนหนังสือ “คัมภีร์ขงจื้อ” ๑๗/๒๕ ขงจื้อกล่าวว่า การเลี้ยงดู(การกระทำต่อ)เพศหญิงกับคนพาล เป็นเรื่องลำบากยากยิ่ง (ทำตน)สนิทนัก ก็จะไม่ยอมหยิ่ง ไม่มีมารยาท (ทำตน)ห่างเหินนัก เขาก็จะน้อยใจโกรธแค้น

ชิน คีน เฮ (2543) เขียนบทความ “แนวคิดลัทธิขงจื้อกับค่านิยมคดียุติธรรม” กล่าวว่า ค่านิยมและจริยธรรมสำหรับสตรีที่ถูกลัทธิขงจื้อครอบงำพบว่าประกอบด้วย ค่านิยม "ชายสูงส่งเหนือกว่าหญิง" ค่านิยมว่าด้วยการยกย่องผู้ชาย และดูถูกผู้หญิง หลักจริยธรรมทางลัทธิขงจื้อใหม่ของจูซี ในสมัยราชวงศ์โชซอน กำหนดให้ความแตกต่างระหว่างชายกับหญิงและ

ลำดับชั้นของบุคคลเป็นพรหมลิขิตหรือสิ่งที่ฟ้าลิขิต "กฎระหว่างชายกับหญิง" มีการแบ่งแยกบทบาทและหน้าที่ของผู้ชายกับผู้หญิงออกจากกันอย่างชัดเจน โดยสังคมกำหนดว่า ผู้ชายมีบทบาทและหน้าที่ในงานสังคม ส่วนผู้หญิงรับผิดชอบงานบ้านและเลี้ยงดูลูก "ผู้หญิงยอมทำตามผู้ชาย" ผู้หญิงเมื่อยังเด็กต้องเชื่อฟังบิดา เมื่อแต่งงานแล้วต้องเชื่อฟังสามี เมื่อสามีตายก็ต้องเชื่อฟังบุตรชายคนโต "ผู้หญิงถูกทอดทิ้งได้เสมอ โดยไม่มีสิทธิฟ้องร้อง" แสดงให้เห็นว่าอำนาจของผู้ชายสามารถบังคับผู้หญิงได้ทั้งกายและใจ และสุดท้าย "จงมีความจงรักภักดีต่อสามีผู้เดียว" เป็นค่านิยมที่ว่าด้วยการรักษาพรหมจารี หรือไม่ยอมให้แต่งงานใหม่ พบว่าค่านิยมลัทธิขงจื้อ มีส่วนต่อการที่ผู้หญิงถูกกดขี่อย่างสมบูรณ์แบบ

สุวรรณา สถาอานันท์ (2548) เขียนหนังสือ “กระแสรูปปรัชญาจีน ข้อโต้แย้งเรื่อง ธรรมชาติ อำนาจ และจารีต” กล่าวว่า ขงจื้อกล่าวว่า “ในบรรดาผู้คนทั้งหลาย ผู้หญิงกับคนรับใช้นั้นวางตัวด้วยลำบากที่สุดหากท่านให้ความใกล้ชิด พวกเขาจะหมดความอ่อนน้อมถ่อมตน หากท่านไว้ตัวกับพวกเขาพวกเขาจะรู้สึกไม่พอใจ” เป็นที่น่าสังเกตว่า ประการแรกของขงจื้อกล่าวรวมผู้หญิงเข้าอยู่ในกลุ่มเดียวกับคนรับใช้หรือ “ผู้น้อย” ซึ่งอาจรวมถึงสาวใช้เป็นส่วนใหญ่ว่า ประการที่สองดูเหมือนขงจื้อมีความคาดหวังอยู่ในที่แล้วว่า คนกลุ่มนี้ควรมีความอ่อนน้อมถ่อมตนเป็นคุณสมบัติประการสำคัญ

อดุลย์ รัตนมันเกษม (2548) เขียนหนังสือ “เรื่องเพศในวัฒนธรรมจีน 4,000 ปี” กล่าวว่า ในคัมภีร์หลุนฮิวของขงจื้อมีคำพูดอยู่ตอนหนึ่งว่า ‘ผู้หญิงและบ่าวไพร่นั้นเลี้ยงยาก ทำตัวใกล้ชิดไปก็มักไ้มารยาท ทำตัวเหินห่างไปก็มักเคืองขุน’ หน้าที่สำคัญของผู้หญิงคือ ดูแลปรนนิบัติและเชื่อฟังสามี พ่อแม่ของสามี ทำงานบ้านให้เรียบร้อยและเลี้ยงดูลูก โดยเฉพาะลูกชายให้แข็งแรงเติบโตด้วยดี อีกทั้งยังเน้นเป็นพิเศษว่าผู้หญิงจะต้องอยู่ในกรอบประเพณีโดยเคร่งครัด และเพื่อให้ผู้หญิงรักษาพรหมจารีอย่างได้ผล พวกเขาจึงเสนอให้คนสองเพศแยกจากกันอย่างเคร่งครัด และผู้หญิงที่เข้าไปมีส่วนร่วมกับการนอกบ้านโดยเฉพาะกิจกรรมของสาธารณะจะเป็นที่รังเกียจเด็ดฉันท

สุกัญญา อินตะโตด (2550) เขียนบทความ “ขนบจารีตและค่านิยมขงจื้อกับกดทับผู้หญิงเกาหลี” กล่าวว่า เกาหลีใต้อยู่ภายใต้ระบบชายเป็นใหญ่ สืบเนื่องมาจากลัทธิขงจื้อได้ครอบงำชาวเกาหลีมายาวนาน ผู้ชายจะมีอำนาจกำหนดและควบคุมระบบความเป็นไปของ

ประเทศชาติเกือบทั้งหมด เป็นเจ้าของอำนาจทางการเมือง และการทหารรักษาความมั่นคง กอปรกับเกาหลีมีการทำสงครามแย่งชิงอำนาจทั้งภายนอกและภายในอยู่ตลอดเวลา สำหรับบทบาทของผู้หญิงในบันทึกทางประวัติศาสตร์ส่วนใหญ่ กล่าวถึงผู้หญิงในฐานะเพียงสินค้า แลกเปลี่ยนเสริมสร้างบารมีให้กับวัฒนธรรมชาย และเป็นผู้มีส่วนต่อการสร้างผลประโยชน์ให้แก่สถาบันชายเป็นใหญ่เท่านั้น

กรศิริ คตภูธร (2557-2558) เขียนวารสารวิชาการ “การศึกษาหลักจริยศาสตร์ของขงจื้อ” กล่าวว่า ผู้หญิงจะต้องยอมเชื่อฟังสถาบันของผู้ชาย และช่วยเขาดำเนินหลักการต่างๆ ของเขาให้สำเร็จผล ซึ่งหญิงสาวก่อนแต่งงาน จะมีการอบรมกิริยามารยาทและหน้าที่ของภรรยาเช่น คุณธรรมการพูดจา ท่าทาง รวมทั้งหน้าที่ของภรรยา มีถ้อยคำที่กล่าวถึงหญิงสาวไว้ว่า เมื่อเธอยังเด็กเธอต้องเชื่อฟังบิดาและพี่ชาย เมื่อแต่งงานแล้ว เธอต้องเชื่อฟังสามี เมื่อสามีเธอตายแล้ว เธอต้องเชื่อฟังบุตรชายและเธอไม่ควรจะคิดแต่งงานครั้งที่สอง เมื่อภรรยาไปอยู่ที่บ้านของสามี เธอจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของครอบครัวอย่างถูกต้อง ภรรยาทั้งหลายจักต้องรับใช้บิดามารดาของสามีดุจรับใช้บิดามารดาของเธอเอง เมื่อเธอไปบ้านสามีแล้ว เธอจะต้องเคารพและเชื่อฟัง จงอย่าดื้อดึงต่อสามี

สุวรรณา สถาอานันท์ (2561) เขียนหนังสือ “หลุนอี่ว: จงจื่อสนทนา” กล่าวว่า เล่มที่ 17 บทที่ 25 อาจารย์กล่าวว่า มีแต่ผู้หญิงกับ เสี่ยวเหรินที่เลี้ยงยากที่สุด ถ้าใกล้ชิดก็จะไม่ยอมตาม ถ้าห่างก็จะบ่นว่า

1.4.2 เอกสารด้านแนวคิดเกี่ยวกับสังคมเกาหลี

พรรณนิภา ซอง (2559) เขียนหนังสือ “ค่านิยมของชาวเกาหลีใต้” กล่าวว่า ในอดีตเมื่อผู้หญิงสมรสจะถือว่ากลายเป็นคนนอกที่ออกรื้อนมาจากครอบครัวตนเอง และกลายเป็นสมาชิกของครอบครัวทางฝ่ายชาย อีกทั้งต้องปฏิบัติตามเกณฑ์ที่สอดคล้องกับครอบครัวของสามี ปัจจุบันธรรมเนียมดังกล่าวยังคงเหลืออยู่อย่างเหนียวแน่น ซึ่งสังคมเกาหลีใต้เป็นสังคมหัวหน้าครอบครัวที่ให้ความสำคัญกับฝ่ายชายเป็นพิเศษกล่าวคือ เป็นสังคมที่มีเพศชายเป็นตัวแทนของแต่ละครอบครัว การสืบทอดตระกูลเกิดจากเพศชายเป็นสำคัญ การใช้ชีวิตในครอบครัวมีครอบครัวของฝ่ายชายเป็นหลัก และแม้แต่การใช้ชีวิตประจำวันเองก็ให้ความสำคัญกับเพศชายมากกว่า ผลลัพธ์ดังกล่าวก่อให้เกิดการแบ่งแยกระหว่างเพศในสังคม

เกาหลีใต้ อีกทั้งยังมีเรื่องของคุณค่าเกี่ยวกับบุตรชายว่า “ต้องมีบุตรชายอย่างน้อยหนึ่งคน เพื่อสืบทอดเชื้อสาย

นภดลชาติประเสริฐ (2560) เขียนหนังสือ “เกาหลีปัจจุบัน Korea Today” กล่าวว่า เศรษฐกิจแบบทุนนิยมทำให้ค่านิยมที่ว่าด้วยบทบาทและความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายและผู้หญิงนั้นเผชิญกับความท้าทายใหม่ ๆ สำหรับเกาหลีใต้ที่สังคมชายเป็นใหญ่ ซึ่งกำหนดเกมบังคับให้ผู้ชายเป็นหัวหน้าครอบครัว และต้องทำงานหนักเพื่อหาเงินมาเลี้ยงครอบครัวนั้น ได้สร้างภาระผูกพันและแรงกดดันให้กับผู้ชายอย่างมาก ค่านิยมดังกล่าวส่งผลให้ผู้ชายตัดสินใจแต่งงานและมีลูกช้าลง ในขณะที่ผู้หญิงซึ่งแต่ก่อนมีหน้าที่เพียงปรนนิบัติสามีและเลี้ยงดูลูก แต่เมื่อระบบทุนนิยมเข้ามาทำให้สถานะของผู้หญิงเปลี่ยนไปในแง่ที่สามารถใช้ความสามารถของตนเองในการหาเงินเลี้ยงดูตัวเองได้ หลังจากมีการปรับเปลี่ยนกฎหมาย และโครงสร้างการบริหารจัดการในระดับประเทศซึ่งถือเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้หญิงสามารถทำงาน และมีสถานะทางสังคมที่ดีขึ้นกว่าเดิมมาก ส่งผลให้ค่านิยมที่ผู้หญิงต้องเป็นแม่บ้านและภรรยาที่น่ายกย่อง ๆ เสื่อมลงไป แม้จะมีการเปลี่ยนแปลงบทบาทความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงมากขึ้นในสังคมสมัยใหม่ของเกาหลีใต้ แต่กระนั้นชีวิตในครอบครัวก็ยังคงมุ่งไปที่การดำรงสถานภาพของสังคมชายเป็นใหญ่อยู่ เมื่อใดที่ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยาเกิดปัญหาขึ้น ผู้หญิงซึ่งเป็นภรรยา มักจะถูกตราหน้าว่าไม่ได้ทำหน้าที่ภรรยาหรือแม่ที่ดีอย่างเพียงพอ ท้ายที่สุดแล้วผู้หญิงต้องแบกรับแรงกดดันทางสังคมจากความล้มเหลวในการสร้างและดำรงสถาบันครอบครัวที่เกิดขึ้น

ณัฐมน เกตุแก้ว (2561) เขียนบทความ “ผู้หญิงทำงานในสังคมเกาหลี” กล่าวว่า ในด้านหนึ่งผู้หญิงได้รับบทบาทการเป็นพนักงานขององค์กร ซึ่งด้วยหน้าที่ที่ถูกกำหนดให้พวกเธอต้องแสดงความทุ่มเทและแสดงศักยภาพของตนเองออกมาอย่างเต็มที่ แต่ในขณะเดียวกันพวกเธอเหล่านี้ยังถือบทบาทสำคัญอีกอย่างหนึ่ง อันได้แก่ บทบาทของความเป็นแม่และภรรยาที่ดีของครอบครัว คนเกาหลียังมองว่า บทบาทที่สำคัญที่สุดของผู้หญิงคือบทบาทของความเป็นแม่ นับตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน ภาพลักษณ์ที่ติดตัวมาของเพศหญิงคือการเป็นมารดาและผู้ให้การดูแลสมาชิกในครอบครัว ปัจจุบันแม่ผู้หญิงเกาหลีจะออกจากบ้านไปทำงานและกลายเป็นอีกหนึ่งกำลังสำคัญในการจุนเจือครอบครัว แต่ก็ยังไม่อาจหลีกเลี่ยงบทบาทความเป็นแม่ได้ หน้าที่ในการเลี้ยงดูบุตรธิดายังคงถูกมองว่าเป็นงานของผู้หญิง รัฐบาลเล็งเห็นถึงปัญหาที่พวกเธอกำลังประสบจากการเป็นคุณแม่ที่ต้องทำงานหาเลี้ยงครอบครัวไปด้วยในเวลาเดียวกัน จึงได้มีความพยายามในการส่งเสริมและสนับสนุนผ่านนโยบายและสวัสดิการเช่น ศูนย์เลี้ยงดูเด็กในเวลากลางวัน ฯลฯ

แต่ถึงกระนั้น คนเกาหลีโดยทั่วไปยังไม่เห็นความสำคัญของประเด็นดังกล่าวเท่าที่ควร ผนวกกับแนวคิดลำดับชั้นทางเพศที่ยังเข้มแข็ง ส่งผลให้นโยบายของภาครัฐไม่ได้ถูกบังคับใช้อย่างจริงจัง และไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ผู้หญิงทำงานเหล่านี้ต้องประสบปัญหาต้องทำหน้าที่เป็นภรรยาที่ดีของสามี และเป็นพนักงานที่ดีขององค์กรในเวลาเดียวกัน กล่าวได้ว่า แม้จะมีการสนับสนุนช่วยเหลือในแง่ของนโยบายและสวัสดิการในรูปแบบต่าง ๆ แต่ด้วยลักษณะของสังคมที่ยังคงยึดถือหลักคิดชายเป็นใหญ่ ประเด็นปัญหาดังกล่าวจึงยังไม่ได้ได้รับความสนใจจากสาธารณชนเท่าที่ควร ความกดดันที่เกิดจากความคาดหวังทางสังคมเหล่านี้ยังคงเป็นภาระหนักที่พวกเขาต้องเผชิญในชีวิตประจำวัน

1.4.3 เอกสารด้านสังคมศาสตร์ที่เกี่ยวกับสถานภาพและบทบาทของผู้หญิง

สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา (2534) เขียนหนังสือ “เกาหลี” กล่าวถึงประวัติศาสตร์ของประเทศเกาหลีที่มีการกล่าวถึงการกดขี่ผู้หญิง ตั้งแต่สมัยปฐมเม่าพันธุเป็นต้นมาที่ผู้ชายเป็นใหญ่มาโดยตลอด เนื่องจากบทบาททางสังคมของผู้ชายอยู่เหนือผู้หญิงในทุกด้าน เริ่มที่ผู้ชายจะเป็นหัวหน้าของสายตระกูล ทุกคนในครอบครัวต้องทำตามผู้นำของตระกูลสั่งภายใต้ระบบความเชื่อลัทธิขงจื้อและธรรมเนียมการปฏิบัติตามจารีตผู้หญิงจึงถูกกดขี่อย่างไร้มนุษยธรรม

ประพิณ มโนมัยวิบูลย์ (2540) เขียนหนังสือ “ความจริงเกี่ยวกับเกาหลี” กล่าวว่า ในสังคมเกาหลีโบราณ สตรีส่วนมากอยู่กับบ้านตั้งแต่เยาว์วัย สตรีต้องศึกษาคุณธรรมแบบขงจื้อว่าด้วยการเป็นช้างเท้าหลังและความอดทนเพื่อจะได้เป็นเมียและแม่ ส่วนกิจการนอกบ้านนั้นไม่มีโอกาสเข้าร่วมบทบาท ต่อมาในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 ได้เปิดประเทศสู่โลกภายนอก ทำให้สถานการณ์ดีขึ้น มีการศึกษาสำหรับสตรี สตรีที่มีการศึกษาได้ทำงานศิลปะ การสอนหนังสือและงานศาสนา พร้อมกันนั้นสตรีอื่น ๆ ก็ตื่นตัวตามไปด้วย ความตื่นตัวของสตรีนำไปสู่ความสำนึกในชาติและรักชาติ ขบวนการปลดปล่อยสตรีซึ่งเรียกร้องสิทธิเพิ่มขึ้นก็เริ่มเกิดขึ้น สตรีเกาหลีในปัจจุบันได้ทำงานในสาขาต่าง ๆ เช่น การแพทย์ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรม วิชาการ ศิลปะ วรรณคดี และกีฬา มีสตรีทำงานนิติบัญญัติ บริหารธุรกิจ และอธิการบดีมหาวิทยาลัย แม้ว่าจะมีเพียงหยิบมือเดียวแต่บางคนก็ได้แสดงความสามารถอย่างยอดเยี่ยมและ

แสดงความเป็นผู้นำโดยได้เป็นถึงรัฐมนตรี ทั้งหมดนี้เป็นพยานว่าสตรีเกาหลีเมื่อได้รับโอกาสก็สามารถพัฒนาศักยภาพของตนให้มีส่วนช่วยสังคมได้อย่างสำคัญ

เนตรดาว แพทย์กุล (2544) เขียนหนังสือ “รายงานวิจัยเรื่องบทบาทของผู้หญิงชาวบ้านในการพัฒนา : กรณีศึกษาบทบาทของผู้หญิงในเครือข่ายชุมชนเมือง” กล่าวว่า ขบวนการสิทธิสตรีวิจารณ์ว่าการพัฒนาภายใต้เงื่อนไขของลัทธิอาณานิคมและจักรวรรดินิยมซึ่งมองข้ามสถานะเดิมของผู้หญิงในสังคมแบบชายเป็นใหญ่ส่งผลให้อำนาจการตัดสินใจยังคงเป็นของผู้ชายต่อไป ทั้งนี้เพราะผลกระทบของการจัดการศึกษา การตรากฎหมายและการกำหนดนโยบายเชิงเศรษฐกิจในยุคอาณานิคม แม้ว่าจะทำให้สถานะของผู้หญิงปรับเปลี่ยนไปในทางที่ทัดเทียมชายหลายเรื่อง แต่กลับไม่ได้ช่วยให้ผู้หญิงได้รับสิทธิและความเสมอภาคเท่ากับชายอย่างแท้จริงเช่น หญิงและชายต่างก็ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงเสมอกันแต่นโยบายส่งเสริมการศึกษาของผู้หญิงยังคงเป็นไปเพื่อช่วยให้ผู้หญิงทำงานสนับสนุนผู้ชายได้ดีขึ้นเท่านั้นแต่กลับไม่ได้ทำให้ผู้หญิงมีโอกาสในการทำงานทัดเทียมกับผู้ชาย ปัญหาใหญ่ของผู้หญิงในการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเกิดจากมรดกทางความคิดที่ว่าผู้หญิงมีความสัมพันธ์ที่พิเศษกับธรรมชาติ และมีหน้าที่ในการให้บริการแก่ผู้ชาย ดังนั้นผู้หญิงจึงต้องมีบทบาทที่มากเป็นพิเศษในการปกป้องธรรมชาติและ การตอบสนองต่อความต้องการของผู้ชาย อาจกล่าวได้ว่าแนวคิดของผู้หญิงที่เข้ามามีบทบาทในการพัฒนายังถูกรองรับโดยวิธีคิดแบบชายเป็นใหญ่

สุกัญญา อินตะโตด (2550) เขียนบทความ “ชนบจาริตและค่านิยมขงจื้อกับกดทับผู้หญิงเกาหลี” กล่าวว่า สถานที่ทำงานทุกแห่งในเกาหลีใต้ส่วนมากจะมีแต่ผู้ชายทำงานในหน้าที่เป็นหัวหน้า และพนักงานทุกระดับ หากมีผู้หญิงบ้างก็จะได้ทำงานในตำแหน่งคอยเป็นผู้สนับสนุน รับผิดชอบ รับใช้เช่น พนักงานทำความสะอาด พนักงานพิมพ์ดีด ผู้หญิงได้รับการกีดกันไม่ให้เข้ารับการศึกษาที่เรียนรู้งานที่สำคัญ อีกทั้งบริษัทจะไม่ลงทุนให้ไปศึกษาต่อ และไม่แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับผู้บริหาร แม้จะได้รับประกาศนียบัตรหรือปริญญาบัตรในระดับเดียวกับผู้ชาย แต่กลับได้รายได้น้อยกว่าผู้ชายเสมอ ดังนั้นพ่อแม่ส่วนใหญ่จะไม่ส่งบุตรสาวให้เรียนต่อในชั้นสูง เพราะคิดว่าเรียนไปก็ไม่มีประโยชน์ อย่างไรก็ตามผู้หญิงจะมีหน้าที่ต้องส่งรายได้ให้พ่อแม่ และส่งเสียพี่ชายหรือน้องชายให้เข้าเรียนในระดับชั้นสูง หากลูกชายจบการศึกษา และได้ทำงานในตำแหน่งที่ดีจะถือเป็นชื่อเสียงของครอบครัว เป็นเกียรติประวัติของวงศ์ตระกูล เมื่อผู้หญิงเกาหลี

แต่งงานต้องย้ายไปอยู่บ้านของสามีโดยไม่มีสิทธิ์มีเสียงในการเรียกร้องใด ๆ และจะต้องประพฤติปฏิบัติตัวให้เป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวใหญ่ของฝ่ายชาย ผู้หญิงต้องเป็น "แม่บ้าน" และ "รับใช้ผู้ชาย" ทุกอย่าง ด้วยเหตุนี้เอง การแต่งงานจึงเป็นเสมือนกรงขัง มีการแบ่งงานกันทำระหว่างชายและหญิง ผู้ชายจะต้องทำงานนอกบ้าน และหญิงจะต้องทำงานในบ้าน เป็นการแบ่งงานกันทำซึ่งทำให้ผู้หญิงตกอยู่ในสถานะที่ด้อยกว่าชาย ฉะนั้นวัฒนธรรมการแต่งงาน และความสัมพันธ์ในครอบครัว ท้ายที่สุดผู้หญิงจึงกลายเป็นสมาชิกที่ไม่มีสิทธิ์มีเสียง ต้องเชื่อฟังตระกูลฝ่ายชาย สถานภาพ บทบาท และธรรมเนียมปฏิบัติล้วนได้รับอิทธิพลโดยตรงจากค่านิยมที่ผู้ชายเป็นใหญ่ ผู้หญิงเป็นรอง ผ่านกระบวนการขัดเกลาสืบทอดต่อกันมาอย่างที่ไม่สามารถปฏิเสธได้

จรรยา ยิ้มประเสริฐ (2555) เขียนหนังสือ “แรงงานอุ้มชาติ” กล่าวว่า คนงานหญิงได้รับค่าแรงโดยเฉลี่ยต่ำกว่าผู้ชายประมาณ 25% ในงานประเภทเดียวกัน ผู้หญิงที่ต้องรับภาระงานบ้านและงานในชุมชนที่ไม่มีค่าจ้างมีสัดส่วนในแง่ทางเศรษฐกิจสูงถึง 10-35% ของจีดีพี (ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ) หรือคิดเป็นมูลค่า 11 ล้านล้านดอลลาร์ สัดส่วนของแรงงานหญิงและชายในประเทศอุตสาหกรรมมีสัดส่วนเท่ากัน ในเกือบทุกประเทศการสมทบแรงงานในงานที่ไม่มีค่าจ้าง (งานดูแลบุตร ครอบครัว และงานบ้าน) ผู้หญิงทำมากกว่าผู้ชายถึงสองเท่าตัว

นภดล ชาติประเสริฐ (2560) เขียนหนังสือ “เกาหลีปัจจุบัน Korea Today” กล่าวว่า เมื่อกล่าวถึงสังคมเกาหลีดั้งเดิม ภาพของครอบครัวและบทบาทของผู้หญิงในเชิงประเพณีได้ถูกวางรากฐานบนปรัชญาขงจื้อซึ่งมีนัยของความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันในมิติของเพศ และอายุ ตั้งแต่ทศวรรษ 1960 ถือเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญที่ทำให้ครอบครัวและบทบาทของผู้หญิงเกาหลีได้เปลี่ยนแปลงไปจากสังคมเดิมอย่างมาก แต่หากมองเรื่องของตลาดแรงงานจะเห็นได้ว่ายังคงมีความแตกต่างระหว่างเพศอย่างชัดเจน จำนวนของแรงงานหญิงในตลาดแรงงานยังคงมีน้อยกว่าเพศชายอยู่มาก และหากมุ่งไปยังตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงเป็นไปได้ยากกว่าผู้ชาย เหตุผลของข้อจำกัดดังกล่าวยังวางอยู่บนฐานของการแบ่งงานกันทำระหว่างเพศ รวมทั้งผู้หญิงยังคงถูกคาดหวังให้ทำหน้าที่หลักในการดูแลครอบครัวหลังจากที่แต่งงานและมีบุตร สิ่งเหล่านี้ยังสะท้อนให้เห็นว่าบทบาทของผู้หญิงเกาหลีได้ในเชิงประเพณีดั้งเดิมยังคงมีอิทธิพลในสังคมเกาหลีได้ปัจจุบัน

พรรณนิภา ซอง (2560) เขียนหนังสือ “การเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจเกาหลี และการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างครอบครัวเกาหลี” กล่าวว่า ถึงแม้สตรีส่วนมากทำงานในอัตราค่าจ้างที่ต่ำภายใต้เงื่อนไขการทำงานที่ไม่มั่นคง แต่สตรีเหล่านี้ก็เป็นบุคคลที่มีอาชีพและทำงานอยู่ในตลาดแรงงานอย่างแท้จริง แต่ทว่าแม้สตรีเหล่านี้จะเป็นผู้ทำงาน แต่กลับถูกเรียกรวมในชื่อของ “แม่บ้าน” กล่าวคือ มีการเรียกสตรีดังกล่าวในสังคมว่า “แม่บ้านที่ทำงาน” คำเรียกชื่อแม่บ้านที่ทำงานแม้จะมีความขัดแย้งในตนเอง แต่ภายใต้ความขัดแย้งของคำเฉพาะดังกล่าวสะท้อนให้เห็นสภาพที่เป็นจริงของสตรีที่ตกอยู่ในที่นั่งลำบาก เพราะแม้จะเป็นสตรีที่ต้องทำงาน แต่ก็ไม่ได้เป็นอิสระจากภาระในฐานะ “แม่บ้าน” ทำให้วิเคราะห์ได้ว่า โดยส่วนมากมีการยอมรับว่าเพศชายเป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสังคมโดยตรง แต่ตรงข้ามกับผู้หญิงที่แม้จะก้าวออกสู่สังคมก็ยังเป็นบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องและต้องคำนึงถึงครอบครัวอยู่ ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าระบบการแบ่งงานระหว่างเพศตามแบบฉบับที่มีเพศชายเป็นผู้นำมาช้านานในประวัติศาสตร์ ยังคงมีอิทธิพลถึงปัจจุบันด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังช่วงอุตสาหกรรมสมัยใหม่และหลังเกิดระบบครอบครัวเดี่ยวขึ้น เกิดเป็นโครงสร้างการแบ่งหน้าที่ระหว่างเพศเรื่องการเลี้ยงดูบุตรของครอบครัวคือ สตรีที่คลอดบุตรต้องเป็นผู้ที่เลี้ยงดูบุตร

1.4.4 เอกสารด้านการวิเคราะห์หรือวิจารณ์สื่อ

กาญจนา แก้วเทพ (2537) เขียนหนังสือ “วิจารณ์หนังทัศนะใหม่” กล่าวว่า ศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการวิจารณ์ภาพยนตร์แบบแนวคิดสตรีนิยมและการวิจารณ์ตัวละครหญิง โดยหยิบยกคำกล่าวของโทมัส วอร์คอล นักวิชาการและผู้กำกับชาวโปแลนด์ที่ให้คำนิยามไว้ว่า "ภาพยนตร์เป็นกระจกเงา เป็นสำนึกและเป็นผู้ศึกษาความเป็นไปของสังคม เป็นสื่อที่เปิดโอกาสให้เราได้ประเมินเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตใหม่อีกครั้ง เพื่อจะได้ตระหนักถึงสิ่งที่อาจจะเกิดในอนาคต และภาพยนตร์ยังทำหน้าที่ถ่ายทอดประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตของเราทั้งที่เรารับรู้อย่างเปิดเผยและภูมิใจและส่วนที่เราเก็บซ่อนปิดบังไว้ในหีบห่อของจิตใจที่เราไม่อาจกำจัดมันออกไปได้" ดังนั้นภาพยนตร์ในแต่ละสังคม แต่ละชาติและแต่ละยุคสมัยจึงบ่งบอกบุคลิกของชาติ สังคม หรือยุคสมัยนั้น ๆ และการวิจารณ์ภาพยนตร์แนวคิดสตรีนิยมเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งของขบวนการส่งเสริมสิทธิและความเสมอภาคของสตรี โดยมีมุมมองในการวิจารณ์ภาพยนตร์แนวสตรีนิยมมี 2 จุด คือ ชะตากรรมของตัวละครหญิง และความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหญิง

และชายในภาพยนตร์ นอกจากที่กล่าวไปแล้ว สิ่งหนึ่งซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของแนวคิดสตรีนิยมได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับ “อำนาจ” แนวคิดสตรีนิยมยังพิจารณาภาพยนตร์ในแง่การจ้องมอง ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของการแสดงออกซึ่งอำนาจและโครงสร้างสังคมที่ถูกระบบชายเป็นใหญ่ ผู้ชายเป็นฝ่ายจ้องมองและผู้หญิงเป็นวัตถุรองรับ การมองโดยแนวคิดดังกล่าวเป็นส่วนสำคัญของทฤษฎีภาพยนตร์สตรีนิยมจิตวิเคราะห์

กำจร หลุยยะพงศ์ (2554) เขียนวารสารวิชาการ “ดูหนังด้วยแว่นทฤษฎี : แนวคิดเบื้องต้นของการวิเคราะห์ภาพยนตร์” กล่าวว่า การศึกษาการครอบงำอุดมการณ์ผ่านภาพยนตร์ที่โดดเด่นมากที่สุดและพัฒนาเป็นสำนักที่ชัดเจนก็คือ สำนักสตรีนิยม (Feminism) กับภาพยนตร์ สำนักนี้พิจารณาว่าภาพสตรีที่เห็นในภาพยนตร์หาใช่ของจริงไม่ แต่เป็นการประกอบสร้างความหมายมาจากผู้ผลิตและสังคมแบบชายเป็นใหญ่ ภาพสตรีที่เห็นจึงมีลักษณะ “แม่” “เมีย” และ “ผู้อ่อนแอและพึ่งพิง” ยิ่งไปกว่า ภาพยนตร์มักจะผลิตขึ้นจากการ “จ้องมอง” ของผู้ชาย ทำให้ผู้หญิงเป็นเพียง “วัตถุทางเพศ” อย่างไรก็ตามการเรียกร่องสิทธิสตรีส่งผลทำให้เกิดภาพยนตร์ผู้หญิง ที่เน้นผู้หญิงเก่ง และไม่ยอมแพ้ต่ออุดมการณ์แบบชายเป็นใหญ่ แต่ประเด็นที่น่าสนใจคือ การต่อสู้กับอุดมการณ์หลักยังเป็นไปได้ยากในภาพยนตร์กระแสหลัก

1.4.5 เอกสารที่เกี่ยวกับบทวิจารณ์ภาพยนตร์เรื่อง Kim Ji-Young : Born 1982

เจิมสิริ เหลืองสุภรณ์ (2562) เขียนบทความเรื่อง “ฉันไม่ดีพอ ฉันไม่เก่งพอ’ Kim Ji-Young, Born 1982 ชีวิตผู้หญิงในสังคมชายเป็นใหญ่ที่เราต่างเคยเจ็บปวด” กล่าวว่า คิม โดยอนผู้กำกับภาพยนตร์เรื่องนี้ เธอทำหน้าที่เขียนบทภาพยนตร์เอง โดยถ่ายทอดประสบการณ์การเป็นผู้หญิงทำงานที่ต้องเลี้ยงลูกเล็ก ๆ และทำหน้าที่เมียไม่ให้ขาดตกบกพร่อง “ฉันเป็นแม่ของลูกสองคน เป็นลูกสาว และเป็นคนที่อาศัยอยู่ในสังคมนี้ มีหลายส่วนของหนังสือที่ตรงกับชีวิตฉัน ตัวหนังสือเองนำเสนอประเด็นถกเถียงสำหรับสังคม ซึ่งเป็นแรงกดดันว่าฉันจะทำมันออกมาได้ไหม ให้ภาพยนตร์ยังคงคุณค่าของเรื่องราวต้นฉบับไว้ได้ เพราะภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นงานกำกับเรื่องแรกของฉันด้วย สุดท้ายฉันคิดว่านี่คือเรื่องที่มีคุณค่าในการสื่อสารออกไป มันถึงเวลาแล้วที่ต้องพูดออกไป” นอกเหนือจากประเด็นวัฒนธรรมชายเป็นใหญ่ ในส่วนของการแสดงต้องยอมรับว่าเลือกผู้แสดงมาได้สมบูรณ์แบบ จงยูมี นักแสดงสาวที่เกิดในปี 1983 รับบทคิมจียองได้อย่างงดงามและอารมณ์ที่เป็นธรรมชาติ ไม่ได้พุ่มพวยเรียกร้องความถูกต้องให้ตัวเอง การหยิบจับ

ข้าวของในบ้าน ความพะรุงพะรังของแม่ลูกเล็ก สายตาของความกังวลที่ทำให้เราเชื่อเต็มร้อยในตัวละครที่แตกร้าวนี่ จองยูมีให้สัมภาษณ์ในวันแถลงข่าวว่า “ฉันยังไม่ได้แต่งงานและไม่เคยเลี้ยงเด็กด้วย แต่ฉันก็เชื่อมโยงตัวเองกับคิมจียองได้จากประสบการณ์ของคนรอบ ๆ ตัว ฉันเองเสียใจที่เคยหลีกเลี่ยงหนีจากปัญหาของพวกเขาด้วยเหตุผลว่าตัวเองยุ่งเกินไป ถึงตอนนี้ฉันเข้าใจความรู้สึกของพวกเขาแล้ว ภาพยนตร์เรื่องนี้คือการบอกเล่าและแสดงให้ผู้คนได้เห็นในประเด็นที่เกิดขึ้นและเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไข”

ณัฐพันธ์ ส่งวิรุพท์ (2562) เขียนบทความเรื่อง “(#beartai) [รีวิว] คิม จี-ยอง เกิดปี 82: หญิงเฟมินิสต์ที่สะเทือนสังคมที่สุดในรอบหลายปี” กล่าวว่า คิมจียอง จึงไม่เพียงแค่ว่าเป็นตัวแทนของกลุ่มเฟมินิสต์ ที่ถูกกฎเกณฑ์ของประเพณีสังคมกดทับ หากแต่ยังสะท้อนให้เห็นถึงอุปสรรคและความทุกข์บางมุมของเพศสภาพต่าง ๆ ที่พวกเขาต้องเผชิญอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ หนังสือเล่มนี้เป็นการต่อสู้กันระหว่าง คนหัวอนุรักษ์นิยมกับคนหัวสมัยใหม่อย่างแท้จริง ทุกครอบครัวอยากได้ลูกชาย แต่หากคุณเป็นผู้หญิงตัวเล็ก ๆ คนหนึ่งแล้วกลับมีลูกชายให้พ่อ-แม่สามีไม่ได้ หากลูกคนต่อไปของคุณยังเป็นเด็กผู้หญิง หรือคุณต้องไปทำแท้ง สำหรับผมนี่คือหนังสือสร้างผลกระทบที่ดีในแง่ความหมายมาก ๆ ถ้อยคำที่จะต่อสู้กับกลุ่มคนรุ่นเบบี้บูมเมอร์ให้รับรู้เสียที่ว่าคนจากยุคพวกคุณหลายคน ฆ่าคนรุ่นหลังทั้งเป็นด้วยการ ‘ยึดมันถือมัน’ มาเท่าไรแล้ว

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยทราบถึงแนวคิดและสถานภาพของผู้หญิงในสังคมเกาหลีได้ว่า บทบาททางสังคมของผู้ชายมีสถานะที่เหนือกว่าผู้หญิงมาโดยตลอด เป็นเพราะกรอบจริยธรรมและธรรมเนียมปฏิบัติตามจารีตของผู้หญิงที่ถูกลัทธิขงจื้อครอบงำชาวเกาหลีมาอย่างยาวนาน ในคัมภีร์หลุนฮิวมีคำพูดอยู่ตอนหนึ่งว่า ในบรรดาผู้คนทั้งหลาย ผู้หญิงกับคนรับใช้นั้นวางตัวด้วยลำบากที่สุดหากท่านให้ความใกล้ชิด พวกเธอก็จะหมดความอ่อนน้อมถ่อมตน หากท่านไว้ตัวกับพวกเธอพวกเธอก็จะรู้สึกไม่พอใจ จึงสามารถกล่าวได้ว่าค่านิยมของลัทธิขงจื้อมีส่วนต่อการที่ผู้หญิงเกาหลีถูกกดขี่ ตามแนวคิดของล. เสถียรสุด (2517) สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา (2534) ชิน คิน เฮ (2543) สุวรรณาสถา อานันท์ (2548) สุกัญญา อินตะโดด (2550) หน้าที่สำคัญของผู้หญิงคือ ต้องศึกษาคุณธรรมแบบขงจื้อ อยู่ในกรอบประเพณีอย่างเคร่งครัด ตามแนวคิดของประพิณ มโนมัยวิบูลย์ (2540) อดุลย์รัตนมันเกษม (2548) กรศิริ คตภูธร (2557-2558)

นับตั้งแต่ทศวรรษ 1960 ผู้หญิงสามารถเข้าถึงระบบการศึกษา แต่การศึกษาเป็นไปเพื่อให้ผู้หญิงทำงานสนับสนุนหรือให้บริการผู้ชาย เหตุผลเป็นเพราะการแบ่งงานกันทำระหว่างเพศ ตามแนวคิดของเนตรดาว แพทย์กุล (2544) นภตลชาติประเสริฐ (2560) สถานที่ทำงานทุกแห่งในเกาหลีใต้ส่วนมากจะมีผู้ชายทำงานในตำแหน่งของหัวหน้า และจะมีผู้หญิงทำงานในตำแหน่งของผู้สนับสนุน ถึงแม้จะจบการศึกษาในระดับเดียวกัน แต่รายได้กลับน้อยกว่าผู้ชายเสมอ ถึงแม้ผู้หญิงสามารถเข้าสู่สังคมการทำงานได้แล้ว แต่ยังคงถูกคาดหวังให้ทำหน้าที่หลักในการดูแลครอบครัว และต้องมีบุตรชายอย่างน้อยหนึ่งคน เพื่อสืบทอดเชื้อสายตามแนวคิดของสุกัญญา อินตะโตด (2550) จรรยา ยิ้มประเสริฐ (2555) ศิริวรรณ วรชัยยุทธ (2559) พรรณนิภา ซอง (2559) พรรณนิภา ซอง (2560) รัฐบาลเกาหลีเล็งเห็นถึงปัญหาของสังคมที่ยึดถือหลักคิดชายเป็นใหญ่ จึงได้พยายามส่งเสริมและสนับสนุนนโยบายและสวัสดิการ แต่กระนั้นคนเกาหลียังคงไม่ให้ความสำคัญกับประเด็นดังกล่าว ตามแนวคิดของณัฐมน เกตุแก้ว (2561)

ในส่วนของภาพยนตร์แนวคิดสตรีนิยม เป็นการประกอบสร้างความหมายมาจากผู้ผลิตและสังคมแบบชายเป็นใหญ่ ภาพสตรีที่เห็นจึงมีลักษณะ “แม่” “เมีย” และ “ผู้อ่อนแอและพึ่งพิง” และภาพยนตร์มักจะผลิตขึ้นจากการ “จ้องมอง” ของผู้ชาย ที่ทำให้ผู้หญิงเป็นเพียง “วัตถุทางเพศ” ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของการแสดงออกซึ่งอำนาจและโครงสร้างสังคมที่ถูกระบบชายเป็นใหญ่ ตามแนวคิดของกาญจนา แก้วเทพ (2537) กำจร หลุยยะพงศ์ (2554) ในส่วนของภาพยนตร์เรื่อง Kim Ji-Young : Born 1982 คิมจียอง ถูกกฎเกณฑ์ของประเพณีสังคมกดทับจากประเด็นวัฒนธรรมชายเป็นใหญ่ และภาพยนตร์ต้องการบอกเล่าและแสดงให้ผู้คนได้เห็นถึงประเด็นที่เกิดขึ้น และเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไขอีกทั้งยังสะท้อนไปให้เห็นถึงอุปสรรคและความทุกข์บางมุมของเพศสภาพต่าง ๆ ที่คนเกาหลีต้องเผชิญอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ตามแนวคิดของเจิมสิริ เหลืองศุภภรณ์ (2562) ณัฐพันธ์ ส่งวิรุพท์ (2562)

อนึ่งการศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์แนวคิดและสถานภาพของผู้หญิงเกาหลียังมีไม่มากนัก เมื่อผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมเรื่องนี้ ผู้วิจัยจึงประสงค์ที่จะศึกษาและวิเคราะห์แนวคิดและสถานภาพของผู้หญิงเกาหลีในภาพยนตร์เรื่อง Kim Ji-Young : Born 1982 เนื่องจากมีเนื้อหาที่สะท้อนถึงแนวคิด บทบาทและสถานภาพของผู้หญิงเกาหลี รวมถึงทำความเข้าใจเกี่ยวกับสังคมเกาหลีให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

1.5 ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด บทบาทและสถานภาพของผู้หญิงที่ปรากฏอยู่ในปรัชญาขงจื้อ และเอกสารด้านสังคมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพและบทบาทของผู้หญิงเกาหลีใต้ที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์เรื่อง Kim Ji-Young : Born 1982 เท่านั้น

1.6 วิธีการศึกษา

1.6.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดและสถานภาพของผู้หญิงที่ปรากฏในปรัชญาขงจื้อ และเอกสารด้านสังคมที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพและบทบาทของผู้หญิง

1.6.2 เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดและสถานภาพของผู้หญิงทั้งเอกสารภาษาไทยและสื่ออิเล็กทรอนิกส์

1.6.3 วิเคราะห์ค่านิยมและความคิดต่อผู้หญิง เนื้อหาและตัวละครผู้หญิงในภาพยนตร์เรื่อง Kim Ji-Young : Born 1982

1.6.4 เรียบเรียงผลการศึกษาในรูปแบบของบทความวิจัย

1.7 ขั้นตอนการดำเนินงาน/แผนการดำเนินงาน

1.7.1 ชมภาพยนตร์เรื่อง Kim Ji-Young : Born 1982

1.7.2 ศึกษาปรัชญาขงจื้อ หาหนังสือเกี่ยวกับสังคมเกาหลี แนวคิดเรื่องสตรี และสถานภาพสตรีในสังคมเกาหลีอ่านเพิ่มเติม

1.7.3 ศึกษาแนวคิดเรื่องชายเป็นใหญ่ในสังคมเกาหลี

1.7.4 เรียบเรียงผลการศึกษาในรูปแบบของบทความวิจัย

2. ภาพยนตร์เรื่อง Kim Ji-Young : Born 1982

2.1 ประวัติ

ภาพยนตร์เกาหลีเรื่อง Kim Ji-Young : Born 1982 เป็นภาพยนตร์ดราม่า-โรแมนติก กำกับภาพยนตร์โดย คิมโดยอง นำแสดงโดย จองยูมิ และ กงยู ภาพยนตร์เรื่องนี้ดัดแปลงมาจากนวนิยายในชื่อเดียวกันของนักเขียน โชนัมจุง ตีพิมพ์ครั้งแรกเมื่อปี 2559 มีเนื้อหาที่พูดถึงประเด็นความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศในสังคมเกาหลีใต้ออกมาอย่างชัดเจน เมื่อนวนิยายกลายมาเป็นภาพยนตร์ก็ยังคงได้รับกระแสตอบรับอย่างดีเยี่ยม ด้วยเรื่องราวที่ตีแผ่ชีวิตและความรักของผู้หญิงที่ชื่อ “คิมจียอง” เรื่องจริงของผู้หญิงในสังคมเกาหลีใต้ที่อาจจะไม่รู้ตัวเลยว่า “ความเท่าเทียมกันนั้นไม่เคยมีอยู่จริง”

2.2 เรื่องย่อ

เรื่องราวชีวิตของหญิงสาวธรรมดา ๆ คนหนึ่งที่อยู่ในช่วงวัยประมาณ 30 กว่าปี เธอชื่อว่า “คิมจียอง” หลังจากที่แต่งงานเธอได้ลาออกจากงานมาเป็นแม่บ้านเต็มเวลาเพื่ออยู่ดูแลบ้าน ดูแลสามี และเลี้ยงลูกสาว ในขณะที่ “จองแดฮยอน” สามีของเธอออกไปทำงานข้างนอกหาเลี้ยงครอบครัว ชีวิตในแต่ละวันคิมจียองเธอพยายามเป็นแม่ ภรรยา และลูกสะใภ้ที่ดีตามที่สังคมกำหนดไว้ แต่กลับกลายเป็นว่าการเป็นแม่บ้านเต็มตัวทำให้เธอมีความเครียดกับชีวิตประจำวัน ความเครียดและความเจ็บปวดดังกล่าวทำให้บางครั้งเธอเริ่มไม่เป็นตัวของตัวเอง โดยที่เธอไม่รู้ตัว ทั้งคำพูดและท่าทางที่ราวกับว่าเธอเป็น ‘คนอื่น’

2.3 ตัวละคร

คิมจียอง เป็นแม่บ้าน ดูแลบ้านและเลี้ยงลูกสาวหนึ่งคนชื่อว่า ‘อายอง’ การเป็น

แม่บ้านเต็มเวลาของเธอส่งผลให้เธอมีความเครียดกับชีวิตประจำวัน

จองแดฮยอน สามีของคิมจียอง มีหน้าที่ออกไปทำงานนอกบ้านเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว

มิซุก แม่ของคิมจียอง เธอพร้อมสนับสนุนความคิด การตัดสินใจและช่วยเหลือลูก ๆ

ของเธอเสมอ

คิมอินยอง พี่สาวของคิมจียอง ผู้หญิงที่ไม่ยอมจำนนต่อกรอบประเพณีดั้งเดิมของเกาหลี

คิมจีชอก น้องชายของคิมจียอง มักได้รับความรัก ความเอ็นดูจากพ่อและญาติคนอื่น ๆ

เป็นพิเศษ

3. แนวคิด และสถานภาพผู้หญิงในภาพยนตร์เรื่อง Kim Ji-Young : Born 1982

3.1 แนวคิดขงจื้อ

ระบบความเชื่อในลัทธิขงจื้ออันเป็นศาสนาดั้งเดิมของประเทศจีนนั้นถือได้ว่าเป็นหนึ่งในมูลเหตุอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้หญิงนั้นเป็นรองผู้ชาย ด้วยความเชื่อที่ว่าความเจริญรุ่งเรืองของแต่ละราชวงศ์ขึ้นอยู่กับความพอใจแห่งสวรรค์ กษัตริย์คือโอรสสวรรค์ และความพอใจของสวรรค์นั้นเปลี่ยนแปลงได้ อีกประการหนึ่งของหลักความเชื่อตามลัทธิขงจื้อมีหลักสำคัญ 3 ประการคือ การเคารพบูชาบรรพบุรุษ ความเชื่อเรื่องวิญญาณ และความเชื่อเรื่องสวรรค์ กล่าวได้ว่าหลักความเชื่อทั้งสามนี้ล้วนแฝงนัยยะทางการเมืองการปกครองอันมีผู้ชายเป็นใหญ่ รวมทั้งอำนาจในพื้นที่ที่แสดงสถานะของผู้หญิงว่า “ไม่มีสิทธิ์รุกร้าปริมาณพลของชาย” จึงบ่งชี้ความเป็นปิตาธิปไตยอย่างเด่นชัด อาจกล่าวได้ว่าระบบความเชื่อดั้งเดิมมีผลต่อเพศในลักษณะการบีบคั้นสตรี (ฉรรงค์กรรณ รอดทรัพย์, 2555)

3.1.1 ผู้หญิงเกาหลีตามหลักขงจื้อ

ลัทธิความคิดแบบขงจื้อได้แทรกซึมจากราชสำนักสู่ประชาชนเกาหลีมาอย่างยาวนาน อีกทั้งยังปลูกฝังค่านิยมและความเชื่อแบบชายเป็นใหญ่ในสังคมเกาหลี ซึ่งหลักแนวคิดของขงจื้อเป็นลักษณะแนวคิดครอบคลุมทุกมิติของการใช้ชีวิต รวมไปถึงสถานภาพและบทบาททางเพศที่แตกต่างกัน สถานภาพและบทบาทของผู้หญิงเกาหลีในอดีตต่ำกว่าผู้ชายในทุกด้าน ผลมาจากการยกย่องผู้ชายให้มีสถานภาพสูงสุดทั้งในสังคมและครอบครัว ระบบครอบครัวที่เกาหลียึดถือเป็นผลมาจากการนับถือคำสอนลัทธิขงจื้อเรื่องของความสัมพันธ์ทั้ง 5 คือ ความชอบธรรมระหว่างผู้ปกครองกับผู้ใต้ปกครอง ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตร การแบ่งหน้าที่ระหว่างสามีกับภรรยา การให้ความเคารพอย่างสมควรระหว่างผู้ใหญ่และผู้เยาว์ ความซื่อสัตย์ระหว่างเพื่อน อีกทั้งหลักขงจื้อยังได้กำหนดบทบาทของสตรีไว้อย่างชัดเจนดังคำกล่าวว่า “สตรีที่สมบูรณ์แบบนั้นต้องเชื่อฟังบิดามารดาเมื่อเยาว์ เชื่อฟังสามีเมื่อเป็นภรรยา และเชื่อฟังบุตรชายเมื่อเป็นแม่หม้าย” หลักปฏิบัติของสตรีที่กล่าวมานี้แสดงให้เห็นว่าขงจื้อนิยมได้กำหนดบทบาทให้สตรีเป็นผู้ตามและต้องอยู่ภายใต้คำสั่งและการปกครองของบิดามารดา สามี และแม้แต่บุตรชายของตนเอง ซึ่งแนวคิดนี้สอดคล้องกับลักษณะสังคมแบบชายเป็นใหญ่ แต่เดิมการแบ่งบทบาทและหน้าที่การ

ทำงานของขงจื้อนั้นมีอิทธิพลอย่างมากต่อระบบการเมือง สังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ ค่านิยม และธรรมเนียมปฏิบัติที่สังคมปฏิบัติต่อกันในสังคมเกาหลีใต้ (ณรงค์กรณ์ รอดทรัพย์, 2555)

3.1.2 แนวคิดขงจื้อที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ในครอบครัว

ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และชีวิตครอบครัวของชาวเกาหลีใต้ ประเพณีนิยมแบบขงจื้อในเกาหลีมีการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมในครอบครัวระหว่างสามีกับภรรยาจะมีบทบาทหน้าที่ที่แตกต่างกัน รวมทั้งการจัดพิธีกรรมภายในครอบครัวเช่น ปีใหม่เกาหลี เป็นวันที่ครอบครัวมารวมตัวกันเพื่อทำพิธีแสดงความเคารพ ความกตัญญูต่อบรรพบุรุษ ตัวอย่างของฉากในภาพยนตร์ที่สะท้อนถึงการแบ่งหน้าที่ระหว่างเพศชายและหญิงเช่น

จงแดฮยอน และพ่อของเขาเป็นผู้ทำพิธีกรรมแสดงความเคารพบรรพบุรุษในวันปีใหม่ เกาหลี โดยมีคิมจียอง และแม่ของแดฮยอนเป็นผู้หญิงเตรียมของทำพิธีทุกอย่าง และยืนอยู่ข้างหลังระหว่างที่ผู้ชายเป็นผู้ทำพิธีไหว้บรรพบุรุษ

สถานภาพและบทบาทของผู้หญิงในครอบครัวทั้งบทบาทของการเป็นแม่ ลูกสาว หรือภรรยา ล้วนตกอยู่ภายใต้อำนาจของผู้ชายทั้งสิ้น ตามค่านิยมที่ยกย่องผู้ชายให้เป็นใหญ่สูงสุดในครอบครัวที่ได้รับค่านิยมจากลัทธิขงจื้อ โดยส่วนใหญ่กำหนดไว้ว่าผู้หญิงต้องเชื่อและอยู่ภายใต้การดูแลของผู้ชาย ต้องเลี้ยงดูบุตร ดูแลปรนนิบัติรับใช้สามี ดูแลความเรียบร้อยของบ้านเรือนในฐานะแม่และภรรยา ตัวอย่างของฉากในภาพยนตร์ที่สะท้อนถึงความเรียบร้อยของบ้านเรือนเป็นหน้าที่ของผู้หญิงเช่น

เมื่อถึงบ้านของพ่อแม่แดฮยอน คุณนายจงแม่ของเขา และจียองเป็นคนเตรียมอาหาร พ่อของแดฮยอนช่วงเลี้ยงอายุอง แดฮยอนจึงอาสาเข้าไปช่วยล้างจาน แต่กลับโดนคุณนายจงเหน็บแนมว่า “ลูกชายฉันนี้เป็นสามียุคใหม่จริง ๆ” ทำให้จียองต้องแก้ต่างว่าตอนอยู่บ้านเธอเป็นคนทำทุกอย่าง

สามารถเห็นได้ถึงแนวความคิดของการแบ่งบทบาทและหน้าที่ระหว่างเพศ แดฮยอนที่เสนอตัวขอช่วยล้างจาน แต่กลับโดนแม่ของตนพูดเหน็บแนมว่าช่างเป็นสามียุคใหม่ ดังนั้น

หน้าที่ต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นเมื่อถูกกำหนดให้เป็นหน้าที่ของผู้หญิง หากผู้ชายเป็นฝ่ายทำงานบ้าน หรือเพียงแค่ช่วยทำงานบ้านเพียงเล็กน้อยกลับถูกมองว่าเป็นผู้ชายหัวสมัยใหม่ เป็นเพราะผู้ชายสมัยโบราณเขาไม่ทำกัน จึงกล่าวได้ว่างานในบ้านเช่น การทำอาหาร ปัดกวาดเช็ดถู การเลี้ยงลูกคือหน้าที่ของแม่บ้าน และลูกสาว ผู้ชายจะไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวแม้แต่น้อย ผู้หญิงจะต้องรับใช้ผู้ชายทุกอย่างเป็นเสมือนทาสรับใช้ ด้วยเหตุนี้การแต่งงานจึงเป็นเสมือนการแบ่งงานกันทำระหว่างชายกับหญิง โดยที่ผู้ชายทำงานนอกบ้าน และผู้หญิงทำงานในบ้าน

สังคมเกาหลีนอกจากในชีวิตประจำวันที่ให้ความสำคัญกับเพศชายเป็นพิเศษแล้ว ยังให้ความสำคัญและให้คุณค่ากับลูกชายเป็นพิเศษอีกเช่นกัน ซึ่งก่อให้เกิดการแบ่งแยกระหว่างเพศในสังคม ตัวอย่างของฉากในภาพยนตร์ที่สะท้อนถึงการให้คุณค่าของลูกชายเป็นพิเศษเช่น

จงแดฮยอน บอกกับคิมจียองว่าช่วงปีใหม่นี้ไม่ต้องไปหาครอบครัวของเธอ และไปเที่ยวหรือพักผ่อนอยู่ที่บ้านแทน โดยอ้างว่าช่วงนี้ตัวเธอเหนื่อยเกินกว่าที่จะขับรถและเจอรถติด แต่จียองค้านว่าถ้าหากพวกเราไม่ไปแม่ของแดฮยอนจะต้องโกรธมากแน่ ๆ และพวกเขาจะไม่โทษลูกหัวแก้วหัวแหวนอย่างแดฮยอน แต่จะกล่าวโทษเธอแทน

ในฉากคุณป้าของจียองต่อว่าอินยอง ที่ให้จีชอกถือของหนักอยู่คนเดียว อินยองจึงรีบแย้งคุณป้าว่าจีชอกไม่ใช่เด็ก ๆ เขาอายุ 30 กว่าแล้ว แต่คุณป้ากลับตอบว่า “น้องชายคนเล็กก็คือ น้องชายคนเล็ก ต้องดูแลเขาดี ๆ ลี

พ่อของจียองนำยาสมุนไพรที่ซื้อมาให้กับจีชอกและบอกเขาว่า “ผู้ชายควรกินของแบบนี้ นี้ของแก” เมื่อมีซุกไต้ยีน เธอจึงต่อว่าสามีของเธอ “นี่มันอะไร นี่มันเรื่องบ้าอะไรกัน คุณสนใจแต่ลูกชายตัวเองหรือไง จียองกำลังตรอมใจ เพราะไม่ได้ทำสิ่งที่อยากทำ แต่คุณกลับซื้อยามาให้แต่ลูกชายที่แข็งแรงดีเนี่ยนะ คนเป็นพ่อควรทำแบบนี้เธอ”

จากฉากดังกล่าวเมื่อนำมาพิจารณาจะพบว่า ความไม่เท่าเทียมและการกดทับผู้หญิงเกิดขึ้นตั้งแต่ในครอบครัว เกิดความแตกต่างระหว่างการเกิดเป็นลูกสาวกับลูกชาย เป็น

ครอบครัวที่ให้ความสำคัญกับเพศชายเป็นพิเศษอย่างชัดเจน เป็นเพราะเรื่องของการให้คุณค่าเกี่ยวกับบุตรชายซึ่งสังคมเกาหลีใต้เป็นสิ่งคมหัวหน้าครอบครัวที่ให้ความสำคัญกับเพศชายเป็นพิเศษ

3.1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างสามีกับภรรยา

หน้าที่ของผู้หญิงเกาหลีตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันยังคงอยู่ภายใต้ร่มเงาของประเพณีดั้งเดิมคือ ลัทธิขงจื้อที่สั่งสอนผู้หญิงเกาหลีว่า เมื่อทันทีที่ผู้หญิงแต่งงานแล้ว เธอจะกลายเป็นคนของครอบครัวสามี เธอมีหน้าที่ปรนนิบัติสามี และครอบครัวของสามีเหมือนปรนนิบัติรับใช้ครอบครัวของตนเอง ตัวอย่างของฉากในภาพยนตร์ที่สะท้อนถึงการกลายเป็นคนของครอบครัวสามีเช่น

ในวันปีใหม่เกาหลีแม่คิมจียองจะต้องจนใกล้คลอดเธอก็ยังคงต้องเดินทางไปบ้านของสามี เมื่อถึงบ้านของจางแดฮยอนเธอก็ต้องช่วยแม่สามีจัดเตรียมข้าวของทุกอย่างเพื่อทำพิธี หลังจากเสร็จพิธีจียองก็ยังคงล้างจาน และถูกแม่สามีใช้ไปหยิบของหวานเพื่อมาต้อนรับลูกสาวของตนเอง (พี่สาวของจางแดฮยอน) หลังจากกลับมาจากบ้านของครอบครัวสามีเธอ

ซึ่งในฉากดังกล่าวสามารถเห็นได้ว่า ไม่ใช่แค่คิมจียองที่ต้องเหนื่อยรับใช้ครอบครัวของสามี แต่พี่สาวของแดฮยอนก็ต้องรับใช้บ้านของครอบครัวสามีเธอเช่นเดียวกัน ดังนั้นหน้าที่สำคัญอย่างหนึ่งของผู้หญิงคือ การดูแลปรนนิบัติและเชื่อฟังสามี พ่อแม่ของสามี เมื่อภรรยาไปอยู่ที่บ้านของสามี เธอจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบและรับใช้ครอบครัวของสามี

3.1.4 ผู้หญิงในอุดมคติ

สังคมเกาหลีต้องการให้ผู้หญิงมีคุณสมบัติของ “ผู้หญิงในอุดมคติ” กล่าวคือ เป็นมารดาที่ดี ภรรยาที่ดี ผู้หญิงเกาหลีจึงถูกเลี้ยงดูและได้รับการอบรมสั่งสอนให้เป็นผู้หญิงที่มีกิจกรรมยามว่างเรียบร้อย ดังนั้นจริยธรรมที่เกี่ยวกับผู้หญิงคือ สังคมเกาหลีสมัยนั้นสร้างผู้หญิงให้เป็นแม่และภรรยาที่ดี ซึ่งคุณสมบัติของสตรีในอุดมคติขงจื้อในเกาหลีคือ พรหมจรรย์ การเชื่อฟัง ความอ่อนน้อม ซึ่งลัทธิขงจื้อดำเนินไปเพื่อการรักษาปิตาธิปไตย และผู้หญิงเกาหลีเองก็เชื่อมั่นขนบสตรีในอุดมคติที่จัดวางหน้าที่สำคัญให้แก่ผู้หญิงคือ “แม่ผู้ปราดเปรื่อง และภรรยาผู้

แสนดี” โดยลักษณะสตรีตามแบบขงจื้อ 4 ประการคือ จริยธรรม วาจา ความประพฤติ และ การเรือน ทักษะเหล่านี้นำมาฝึกหัดผู้หญิงให้ตรงตามอุดมคติขงจื้อ (รัฐวิรัชญ์ พูลศรี, ปพนพัชร กอบศิริธีร์วรา, พิสิฐ อำนวยเงินตรา, และลลิตา วิษณุวงศ์, 2563) ตัวอย่างของฉากในภาพยนตร์ที่ สะท้อนถึงการที่ผู้หญิงถูกสั่งสอนให้ตรงตามอุดมคติขงจื้อเช่น

ในวัยเด็กของคิมจียองและคิมอินยอง ระหว่างที่พวกเธอทั้งสองคนกำลังหยอกล้อกันส่งเสียงดังในห้อง คุณย่าของพวกเธอก็เข้ามาต่อว่าให้เลิกส่งเสียงดัง “เป็นเด็กผู้หญิงต้องเงียบ และ
สำรวม”

คิมอินยองสมัยเรียนมัธยมปลาย เธอสามารถจับโรคจิตที่ชอบโซว้อวัยวะเพศไปส่งตำรวจได้
แต่เธอลับโดนเหล่าอาจารย์ต่อว่า “เป็นผู้หญิงควรมีอายยล”

3.2 ประเด็นทางเพศในประเทศเกาหลี

ปัจจุบันประเทศเกาหลีใต้ยอมรับสถานภาพของผู้หญิงเพิ่มขึ้นตามความคิดและ ยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป เป็นผลมาจากการเคลื่อนไหวเรียกร้องสิทธิสตรีของกลุ่มผู้หญิงในเกาหลี ใต้ ซึ่งนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ทำให้เกิดความเท่าเทียมระหว่างเพศชายและเพศหญิงมากขึ้น ผู้หญิงสามารถก้าวขึ้นมารับบทบาทสำคัญทางการเมืองและเศรษฐกิจ แต่ก็ยังกล่าวได้ว่าปัจจุบัน ประเทศเกาหลีใต้ยังคงตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของแนวคิดสังคมนิยมแบบปีตารีปไตยหรือสังคมนิยมชาย แบบเข้มข้นที่ยึดถือหลักความคิดของลัทธิขงจื้อไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม ยังเห็นถึงการหลงเหลือ อยู่ของการกีดกันและการเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิง ที่ถึงแม้บริบทของสังคมหรือกฎหมายที่ไม่เป็น ธรรมหลายข้อได้เปลี่ยนแปลงไปแล้ว แต่แนวคิดการกีดกันผู้หญิงออกจากอำนาจนั้นฝังรากลึกอยู่ใน วัฒนธรรมเกาหลี ขนบประเพณีโบราณยังคงมีอิทธิพลอันทรงพลังอยู่ และหนีไม่พ้นการตกอยู่ ภายใต้แนวคิดขงจื้อ ซึ่งแนวคิดเหล่านี้เองที่เป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ส่งอิทธิพลต่อกลุ่มผู้หญิง เกาหลีใต้ในปัจจุบัน (ณัฐมน เกตุแก้ว, 2561)

3.3 แนวคิดด้านเพศภาวะ

เพศภาวะคือ คุณลักษณะและบทบาทที่สังคมกำหนดขึ้นเป็น “ความเป็นหญิง” และ “ความเป็นชาย” โดยผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคมผ่านครอบครัว สื่อ หรือบรรยากาศทางสังคม ซึ่งคุณลักษณะและบทบาทดังกล่าวมีผลต่อการแสดงบทบาททางเพศ ความคิด ความสัมพันธ์ และการเข้าถึงสิทธิ แตกต่างกันไปตามลักษณะและบทบาทของแต่ละบุคคล อีกทั้งยังคงกำหนดคุณค่าของความเป็นหญิง และความเป็นชายแตกต่างกัน ซึ่งความแตกต่างเหล่านั้นมีสาเหตุมาจากปัจจัยต่าง ๆ ในสังคมเช่น วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม การศึกษา ชนชั้น โดยปัจจัยเหล่านี้เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา (พีรดา ภูมิสวัสดิ์, 2560)

หลักความคิดแบบเพศภาวะสืบเนื่องและส่งผลจนเกิดเป็น “ระบบบิดาธิปไตย” ซึ่งหมายถึงสังคมที่ผู้ชายเป็นใหญ่กว่าผู้หญิงในทุกด้าน ส่งผลให้ผู้หญิงอยู่ในสถานะทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่ด้อยกว่าผู้ชาย มีการเลือกปฏิบัติและปัญหาความไม่เท่าเทียมทางเพศขึ้นในสังคม ผู้หญิงถูกควบคุมชีวิตผ่านวิธีการต่าง ๆ สังคมเช่น การแต่งงาน ความเป็นแม่ ความเป็นลูกสะใภ้ ความเป็นลูกสาว ความไม่เสมอภาคทางเพศย่อมทำให้เกิดฝ่ายที่โดนกดขี่อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เช่น ผู้หญิงมีความเสี่ยงที่จะต้องเผชิญกับสิ่งอันตราย หรือปัญหาจากการโดนเอาเปรียบมากกว่าเพศชาย (เพ็ญประภา ภัทรานุกรม, 2558) สังคมยกย่องอำนาจผู้ชายเป็นใหญ่ ในขณะที่เดียวกันก็มีอคติต่อผู้หญิง จึงเกิดเป็นปัญหาการกระทำรุนแรงต่อผู้หญิง เขียดหยาม และไม่ยอมรับผู้หญิง (ดำรงค์ ฐานดี, 2550: 122-132) ตัวอย่างของฉากในภาพยนตร์ที่สะท้อนถึงปัญหาการถูกเหยียดหยามเช่น

‘หัวหน้าคิม’ หัวหน้าผู้หญิงที่ทำงานเก่าของจียองถูกผู้อำนวยการที่เป็นผู้ชายดูถูกว่า “ลูกที่แม่ไม่ได้เลี้ยงเองนะ มักจะดื้อรั้นกว่า ยายเลี้ยงก็ไม่เหมือนกันหรอก ลูกต้องมีแม่คอยเลี้ยง ไม่งั้นมักเกิดปัญหาที่หลัง ใครสนใจเรื่องความสำเร็จถ้าเลี้ยงลูกล้มเหลว” โดยมีผู้ชายทั้งห้องประชุมพยักหน้ารับ และผู้อำนวยการชายยังกล่าวอีกว่า เธอควรเกิดมาเป็นผู้ชาย ทำให้หัวหน้าคิมคิดว่าตนเป็นแม่ที่ไม่ได้เรื่อง และเธอยอมรับว่าเธอเลิกเป็นภรรยาและลูกสาวที่ดี

แล้ว

ฉากดังกล่าวสะท้อนถึงหลักสิทธิและเสรีภาพของผู้หญิงให้กลับไปอยู่ในบริบทของแม่และภรรยา ซึ่งบทบาทการเป็นภรรยาเป็นประเด็นสำคัญที่สร้างความขัดแย้งในใจของผู้หญิงที่ทำงานชาวเกาหลี ตามหลักคิดขงจื้อผู้หญิงที่ถือบทบาทของการเป็นภรรยา มีหน้าที่ต้องดูแลกิจการงานในครอบครัว และปรนนิบัติรับใช้สามี ดังนั้นการจะเป็นพนักงานที่ดีขององค์กรเป็นภรรยา หรือลูกสาวที่ดีให้ครอบครัวในเวลาเดียวกันนั้นได้สร้างความกดดัน และบีบคั้นจนเกิดข้อจำกัดทางด้านเวลา ทำให้ไม่สามารถจัดสรรชีวิตส่วนตัวกับหน้าที่การงานให้สมดุลกันได้ ส่งผลให้ผู้หญิงจำนวนมากรู้สึกที่ตนเองไม่สามารถเติมเต็มบทบาทการเป็นภรรยาที่ดีได้ (ณัฐมน เกตุแก้ว, 2561)

ตัวอย่างของฉากในภาพยนตร์ที่สะท้อนถึงปัญหาของข้อจำกัดทางด้านเวลา ทำให้ไม่สามารถจัดสรรชีวิตส่วนตัวกับหน้าที่การงานให้สมดุลกันได้ เช่น

พนักงานหญิงที่บริษัทของแดฮยอนเธอเข้าทำงานสายเพราะลูกชายของเธอป่วยเกินกว่าที่จะไปฝากเลี้ยง ทำให้เธอต้องพาลูกชายของเธอมาเลี้ยงที่บริษัทด้วย “เธอเคยทำงานอย่างไรที่ดีตั้งแต่กลับมา (จากการขอลาคลอด) นี้และไม่เป็นท่าเลย” เป็นประโยคของหัวหน้าที่เป็นผู้ชายพูดกับแดฮยอน

3.4 แนวคิดปิตาธิปไตย

ปิตาธิปไตย แต่เดิมหมายถึง “อำนาจของบิดา” แต่ในปัจจุบันหมายถึง “ระบบชายเป็นใหญ่” โดยอาศัยอำนาจของบิดาเป็นรากฐานของเพศชายโดยรวม ปิตาธิปไตยเป็นอำนาจแฝงเร้นอยู่กับสิ่งอื่น ๆ เช่น การเมือง เศรษฐกิจ หรือกฎหมาย มีอำนาจครอบคลุมบทบาทพฤติกรรม วิธีคิดทั้งของเพศหญิง เพศชาย และเพศอื่น ๆ (เสนาะ เจริญพร, 2548: 298-299)

3.4.1 ผู้หญิงภายใต้อำนาจปิตาธิปไตย

สถานะภาพของผู้หญิงถูกควบคุมโดยผู้ชายที่มีอำนาจในการปกครองดินแดนว่าผู้หญิงควรเป็นอย่างไร ผู้หญิงต้องมีสถานะเป็นแม่และเมียที่ดี ผู้หญิงต้องมีลักษณะที่อ่อนหวาน อ่อนโยน และเก่งในเรื่องงานดูแลบ้าน อีกทั้งระบบชายเป็นใหญ่ยังให้อำนาจแก่ผู้ชายในการ

ปกครอง ในขณะที่ผู้หญิงมีบทบาทของผู้ตามที่ดีและเชื่อฟังผู้ชาย แนวคิดนี้ดำรงอยู่ในทุกสถาบันของสังคม ไม่ว่าจะเป็นสถาบันการเมือง สถาบันศาสนา และสถาบันครอบครัวที่พ่อบุญานมากที่สุดในบ้าน เป็นประเพณีดั้งเดิมที่เป็นเหมือนแม่แบบอันทรงอิทธิพลต่อแนวคิดปิตาธิปไตยซึ่งแน่นอนว่าปัจจัยทางเพศมีส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้หญิงถูกกีดกันและถูกเลือกปฏิบัติ สังคมเกาหลียุคปัจจุบันยังคงสามารถมองเห็นถึงอิทธิพลจากลัทธิขงจื้อต่อบทบาททางเพศที่ฝังรากลึกอยู่ในความคิดของชาวเกาหลี

ณ ปัจจุบันในระบบเศรษฐกิจที่มีเงินเป็นปัจจัยหลักทำให้ผู้หญิงต้องออกมาทำงานนอกบ้าน ส่งผลให้ผู้หญิงเกาหลีมีอีกหนึ่งบทบาทใหม่คือ บทบาทแรงงานในตลาดแรงงาน ยุคทุนนิยมแต่ในอีกด้านหนึ่งผู้หญิงยังคงถูกคาดหวังให้รักษาบทบาทการเป็นภรรยาและมารดาที่ดี แม้ว่าสังคมเกาหลีจะมีความตื่นตัวและพยายามปลูกจิตสำนึกเรื่องความเท่าเทียมทางเพศ แต่คนเกาหลีจำนวนมากยังคงมองว่า กิจการภายในครอบครัวเป็นหน้าที่ของผู้หญิง **สตรีที่คลอบคลุมต้องเป็นผู้เลี้ยงดูบุตร** ซึ่งความคิดดังกล่าวไม่ได้พบเพียงในกลุ่มผู้ชายที่ยึดถือแนวคิดอนุรักษนิยม แต่ยังพบในกลุ่มผู้หญิงอีกด้วย (สรยา รอดเพชร, ทศนีย์ ทานตวณิช, และนัทธชัย ประสานนาม, 2561)

3.4.2 ความยากลำบากของผู้หญิงเกาหลีทำงานต้องเผชิญ

ปัจจุบันแม้ว่าสถานะของผู้หญิงจะปรับเปลี่ยนไปในทิศทางที่ทัดเทียมกับผู้ชายหลายเรื่อง แต่กลับไม่ได้ช่วยให้ผู้หญิงได้รับสิทธิและความเสมอภาคเท่ากับผู้ชายอย่างแท้จริง ผู้หญิงมักได้ทำงานในตำแหน่งคอยเป็นผู้สนับสนุนรับใช้ แม้จะได้ประกาศนียบัตรหรือปริญญาบัตรในระดับเดียวกับผู้ชาย แต่กลับได้รายได้น้อยกว่า

ได้เงาของประเพณีที่ผู้หญิงเมื่อแต่งงานต้องย้ายไปบ้านสามี ต้องประพฤติปฏิบัติเป็นสมาชิกที่ดีของฝ่ายชาย ต้องเป็นแม่บ้านและรับใช้ผู้ชาย ครอบครัวของฝ่ายชาย การแบ่งงานกันทำระหว่างผู้ชายและผู้หญิง ผู้ชายมีหน้าที่ทำงานนอกบ้าน ผู้หญิงทำงานในบ้าน บทบาทของผู้หญิงในเชิงประเพณีถูกวางรากฐานบนปรัชญาขงจื้อ ซึ่งมีนัยยะของความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกัน จำนวนแรงงานของผู้หญิงในตลาดแรงงานจึงมีน้อยกว่าเพศชายอยู่มาก เพราะข้อจำกัดอยู่บนฐานของการแบ่งงานกันทำระหว่างเพศ ผู้หญิงถูกคาดหวังให้ทำหน้าที่หลักในการดูแลครอบครัวหลังจากแต่งงานมีบุตร ดังนั้นบทบาทของผู้หญิงเกาหลีได้ในเชิงประเพณีดั้งเดิมมีอิทธิพลในสังคมเกาหลีได้ปัจจุบัน แม้ผู้หญิงจะก้าวออกสู่สังคมการทำงาน ก็ยังหนีไม่พ้นการตก

เป็นบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องและต้องคำนึงถึงครอบครัว (สุตารัตน์ จันทเชื้อ, 2563) ตัวอย่างของฉากในภาพยนตร์ที่สะท้อนถึงปัญหาการแบ่งหน้าที่ระหว่างเพศเรื่องการเลี้ยงบุตรเช่น

จียองบอกแม่ของแดฮยอนเรื่องที่จะกลับไปทำงาน และบอกเรื่องที่จะแดฮยอนจะเป็นคนลา
งานมาช่วยเลี้ยงลูกแทน แม่แดฮยอนโกรธมากพร้อมกับต่อว่าจียอง “เธอทำอย่างนั้นกับเขา
ได้อย่างไร อย่าทำหน้าที่การงานเขาพังสิ ใช้หัวหน่อย” จบประโยคก็วางสายจากจียองไป พร้อมกับ
โทรไปต่อว่าแม่ของจียอง เรื่องที่จียองจะให้ลูกชายของตนกลางานมาเลี้ยงลูก แม่จียองตอบ
กลับคุณนายจองไปว่า “จียองเรียนมาหนัก หน้าที่การงานก็ดีเหมือนกัน เธอเป็นคนคล่องและ
เลี้ยงดูอายุอง พวกเขาคควรผลัดกันช่วยเลี้ยงลูก”

ภายใต้บริบทและหน้าที่ของการเป็นภรรยาที่ดีตามหลักจริยธรรมขงจื้อคือต้อง
รับผิดชอบงานบ้าน เลี้ยงดูบุตร และคอยสนับสนุนสามี ช่วยสามีดำเนินงานต่าง ๆ ของเขาให้
สำเร็จผล และการเป็นผู้หญิงที่ดีหรือเป็นภรรยาที่สมบูรณ์แบบนั้นควรเห็นบุตรของตนสำคัญกว่า
สิ่งอื่นใด

เมื่อระบบทุนนิยมและแนวคิดแบบปิตาธิปไตยร่วมมือกัน เมื่อผู้หญิงต้องออกมา
ทำงานในพื้นที่สาธารณะ ส่งผลให้เกิดปัญหาความไม่เท่าเทียมในพื้นที่สาธารณะ และผู้หญิงถูก
ผู้ชายทำร้ายได้ง่ายขึ้น การถูกดูถูก ผู้หญิงถูกมองเป็นเพียงวัตถุทางเพศ ซึ่งนำไปสู่การล่วงละเมิด
ทางเพศ ตัวอย่างของฉากในภาพยนตร์ที่สะท้อนถึงปัญหาที่ผู้หญิงถูกล่วงละเมิดทางเพศในที่
สาธารณะเช่น

เพื่อน ๆ ที่ทำงานเก่าของคิมจียองถูกพนักงานรักษาความปลอดภัยติดกล้องแอบถ่ายซ่อน
เอาไว้ในห้องน้ำผู้หญิงของบริษัท

คิมจียองในช่วงมัธยม เธอโดนผู้ชายโรงเรียนเดียวกันคุกคามบนรถเมล์ระหว่างทางกลับบ้าน
หลังจากที่พ่อของจียองรู้เรื่อง พ่อของเธอกลับบอกให้เธอแต่งตัวให้ดี กระโปรงที่ใส่สั้นเกินไป
แล้วอย่ายิ้มให้คนอื่น จียองค้านว่าเธอจำไม่ได้ด้วยซ้ำว่าเธอยิ้มให้เขา และพ่อของเธอก็สวน

ขึ้นมาทันที “ทำไมถึงจำไม่ได้ ลูกควรระวังตัว ตื่นตัวและคอยเลี่ยงปัญหา ถ้ามีหินกลิ้งใส่ จะ ยื่นเฉย ๆ เหรอ ถ้าไม่หลบ ก็เป็นความผิดลูกเอง”

แนวคิดชายเป็นใหญ่มีอิทธิพลต่อความคิดของชาวเกาหลีและส่งผลกระทบต่อ การกระทำของผู้ชายที่ปฏิบัติต่อผู้หญิงด้วยความไม่สุภาพทั้งทางการกระทำและคำพูด เป็นปัญหา ความไม่เท่าเทียมในพื้นที่สาธารณะ การล่วงละเมิดทางเพศในแนวคิดแบบปิตาธิปไตย ใช้อำนาจ ช่มชู้ บีบบังคับให้ยอมทำตามคำสั่ง ดังเช่นในฉากของภาพยนตร์ที่คิมจียองตกอยู่ใต้อำนาจของรุ่นพี่ผู้ชาย ทำให้เธอต้องทำตามแม้ไม่ยินยอม อีกทั้งพ่อของจียองยังกล่าวโทษว่าทั้งหมดมันเป็น เพราะจียองเองที่เปิดโอกาสให้เหตุการณ์เหล่านี้มันเกิดขึ้น ถ้าเธอไม่ใส่กระโปรงสั้น หรือถ้าเธอไม่ ส่งยิ้มให้เขา เรื่องนี้ก็คงไม่เกิด แต่ทั้งหมดที่กล่าวมานี้ไม่ใช่ความผิดของผู้หญิง

พื้นฐานทางสังคมที่ยึดแนวคิดชายเป็นใหญ่ได้สร้างความยากลำบากให้กับผู้หญิง ทำงานในสังคมเกาหลี ทำให้พวกเธอต้องประสบกับปัญหาเช่น การเลือกปฏิบัติ การจัดการงาน และกิจการในครอบครัว และสุขภาพกายสุขภาพใจ การถูกเลือกปฏิบัติในที่ทำงาน สาเหตุส่วน หนึ่งมาจากเพศเช่น ฐานเงินเดือนต่ำ เพื่อนร่วมงานเพศชายที่เริ่มทำงานพร้อมกัน การเลื่อน ตำแหน่งที่โอกาสน้อยกว่า การถูกจำกัดการเติบโตด้าน อาชีพการงาน ซึ่งเห็นได้ถึงบรรทัดฐาน ทางสังคมของผู้หญิงที่ต่ำกว่าผู้ชาย ถูกผูกอยู่กับภาพลักษณ์การเป็นผู้ตาม (ณัฐมน เกตุแก้ว, 2561) ตัวอย่างของฉากในภาพยนตร์ที่สะท้อนถึงปัญหาการก้าวหน้า และจำกัดการเติบโตใน ตำแหน่งงานของผู้หญิงเช่น

คิมจียองไม่ถูกเลือกเข้าทีมวางแผนในบริษัท เพียงเพราะผู้บริหารมองว่าถ้าเป็นผู้หญิงวันหนึ่ง ก็ต้องแต่งงาน มีลูก ไม่สามารถทำงานได้อย่างเต็มที่

หัวหน้าคิมจะลาออกจากบริษัท เป็นเพราะเธอไม่ยอมทำต่อ ถึงแก่ไปก็เท่านั้น ไม่สามารถ เลื่อนตำแหน่งไปสูงกว่านี้ได้อีก หัวหน้าคิมจึงตัดสินใจตั้งบริษัทของตนเอง เฮซุเพื่อนที่ทำงานเก่าของจียองเพิ่งได้เลื่อนตำแหน่ง จียองจึงกล่าวแสดงความยินดีกับเธอ แต่เฮซุกลับตอบว่า “ไม่ต้องหรอก พวกผู้ชายที่เริ่มงานพร้อมฉัน ได้เลื่อนขั้นตั้งแต่ปีก่อนแล้ว”

4. สรุปผลการวิจัย

ในบทความวิจัยเรื่อง แนวคิดและสถานภาพของผู้หญิงในภาพยนตร์เรื่อง Kim Ji-Young : Born 1982 ผู้ศึกษาพบว่า ถึงแม้ว่าในปัจจุบันบริบทของสังคม กฎหมาย หรือนโยบายของภาครัฐจะมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปข้างหน้า แต่ก็ไม่อาจปฏิเสธได้เลยว่าการเลือกปฏิบัติต่อเพศหญิง การเหยียดเพศ หรือการดูถูกเพศหญิงยังคงสามารถพบเห็นได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากพื้นฐานของสังคมประเพณีดั้งเดิมของเกาหลีที่มีอิทธิพลวัฒนธรรมและจารีตมาจากลัทธิขงจื้อที่วางบทบาทของผู้หญิงให้อยู่ต่ำ และยกย่องผู้ชายมากกว่าในหลาย ๆ ด้าน ระบบความเชื่อในลัทธิขงจื้ออันเป็นศาสนาดั้งเดิมของประเทศจีนนั้นถือได้ว่าเป็นหนึ่งในมูลเหตุอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้หญิงนั้นเป็นรองผู้ชาย หลักความเชื่อที่แฝงนัยยะทางการเมือง การปกครองอันมีผู้ชายเป็นใหญ่ ห้ามผู้หญิงรุกล้ำซึ่งบ่งชี้ความเป็นปิตาธิปไตยอย่างเด่นชัด

ลัทธิความคิดแบบขงจื้อส่วนหนึ่งได้ปลูกฝังค่านิยมและความเชื่อแบบชายเป็นใหญ่ในสังคมเกาหลี ซึ่งหลักแนวคิดของขงจื้อเป็นลักษณะแนวคิดครอบคลุมทุกมิติของการใช้ชีวิต รวมไปถึงสถานภาพและบทบาททางเพศที่แตกต่างกัน ผลมาจากการยกย่องผู้ชายให้มีสถานภาพสูงสุดทั้งในสังคมและครอบครัว การแบ่งบทบาทและหน้าที่การทำงานของขงจื้อนั้นมีอิทธิพลอย่างมากต่อระบบการเมือง สังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ ค่านิยม และธรรมเนียมปฏิบัติที่สังคมปฏิบัติต่อกัน สถานภาพและบทบาทของผู้หญิงในครอบครัวทั้งบทบาทของการเป็นแม่ ลูกสาว หรือภรรยาล้วนตกอยู่ภายใต้อำนาจของผู้ชายทั้งสิ้น ตามค่านิยมที่ยกย่องผู้ชายให้เป็นใหญ่สูงสุดในครอบครัวที่ได้รับค่านิยมจากลัทธิขงจื้อ ให้ความสำคัญและให้คุณค่ากับลูกชายเป็นพิเศษซึ่งก่อให้เกิดการแบ่งแยกระหว่างเพศในสังคม

สังคมเกาหลีต้องการให้ผู้หญิงมีคุณสมบัติของ “ผู้หญิงในอุดมคติ” เป็นมารดาที่ดี ภรรยาที่ดี ซึ่งคุณสมบัติของสตรีในอุดมคติขงจื้อในเกาหลีคือ พรหมจรรย์ การเชื่อฟัง ความอ่อนน้อม ซึ่งลัทธิขงจื้อดำเนินไปเพื่อการรักษาปิตาธิปไตย และผู้หญิงเกาหลีเองก็เชื่อมั่นในขอบเขตสตรีในอุดมคติที่จัดวางหน้าที่สำคัญให้แก่ผู้หญิงคือ “แม่ผู้ปรารถนาดี และภรรยาผู้แสนดี”

หลักความคิดแบบเพศภาวะสืบเนื่องและส่งผลจนเกิดเป็นระบบปิตาธิปไตย ซึ่งส่งผลให้ผู้หญิงอยู่ในสถานะทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่ด้อยกว่าผู้ชาย มีการเลือกปฏิบัติ และปัญหาความไม่เท่าเทียมทางเพศขึ้นในสังคม ผู้หญิงถูกควบคุมชีวิตผ่านวิธีการต่าง ๆ สังคม

เช่น การแต่งงาน ความเป็นแม่ ความเป็นลูกสะใภ้ ความเป็นลูกสาว ความไม่เสมอภาคทางเพศ ย่อมทำให้เกิดฝ่ายที่โดนกดขี่อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เช่น ผู้หญิงมีความเสี่ยงที่จะต้องเผชิญกับสิ่งอันตราย หรือปัญหาจากการโดนเอาเปรียบมากกว่าเพศชาย สังคมยกย่องอำนาจผู้ชายเป็นใหญ่ ในขณะที่เดียวกันก็มีอคติต่อผู้หญิง จึงเกิดเป็นปัญหาการกระทำรุนแรงต่อผู้หญิง เหยียดหยาม และไม่ยอมรับผู้หญิง

ปัจจุบันในระบบเศรษฐกิจที่มีเงินเป็นปัจจัยหลัก เมื่อระบบทุนนิยมและแนวคิดแบบปิตาธิปไตยร่วมมือกันทำให้ผู้หญิงต้องออกมาทำงานนอกบ้าน ส่งผลให้ผู้หญิงเกาหลีมีบทบาทแรงงานในตลาดแรงงานยุคทุนนิยม แต่ในอีกด้านหนึ่งผู้หญิงยังคงถูกคาดหวังให้รักษาบทบาทการเป็นภรรยาและมารดาที่ดี แม้ว่าสังคมเกาหลีจะมีความตื่นตัวและพยายามปลูกจิตสำนึกเรื่องความเท่าเทียมทางเพศ แต่คนเกาหลีจำนวนมากยังคงมองว่า กิจการภายในครอบครัวเป็นหน้าที่ของผู้หญิง สตรีที่คลอดบุตรต้องเป็นผู้เลี้ยงดูบุตร แม้ว่าสถานะของผู้หญิงจะปรับเปลี่ยนไปในทิศทางที่ทัดเทียมกับผู้ชายหลายเรื่อง แต่กลับไม่ได้ช่วยให้ผู้หญิงได้รับสิทธิและความเสมอภาคเท่ากับผู้ชายอย่างแท้จริง ผู้หญิงมักได้ทำงานในตำแหน่งคอยเป็นผู้สนับสนุนรับใช้ แม้จะได้ประกาศนียบัตรหรือปริญญาบัตรในระดับเดียวกับผู้ชาย แต่กลับได้รายได้น้อยกว่า จำนวนแรงงานของผู้หญิงในตลาดแรงงานมีน้อยกว่าเพศชายอยู่มาก เพราะข้อจำกัดอยู่บนฐานของการแบ่งงานกันทำระหว่างเพศ

ปัญหาคือเมื่อผู้หญิงต้องออกมาทำงานในพื้นที่สาธารณะ ส่งผลให้เกิดปัญหาความไม่เท่าเทียมในพื้นที่สาธารณะ และผู้หญิงถูกผู้ชายทำร้ายได้ง่ายขึ้น การถูกดูถูก ผู้หญิงถูกมองเป็นเพียงวัตถุทางเพศ ซึ่งนำไปสู่การล่วงละเมิดทางเพศ กล่าวได้ว่าพื้นฐานทางสังคมที่ยึดแนวคิดชายเป็นใหญ่ได้สร้างความยากลำบากให้กับผู้หญิงทำงานในสังคมเกาหลี พวกเขาต้องประสบกับปัญหาการเลือกปฏิบัติ การจัดการงานและกิจการในครอบครัว และสุขภาพกาย สุขภาพใจ การถูกเลือกปฏิบัติในที่ทำงาน สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากบรรทัดฐานทางสังคมของผู้หญิงที่ต่ำกว่าผู้ชาย

สุดท้ายนี้สามารถกล่าวได้ว่า ผู้หญิงได้รับความยากลำบาก และความเจ็บปวดทั้งทางร่างกายและจิตใจจากการที่ส่วนหนึ่งถูกปลูกฝังคุณค่าแบบขงจื้อลงในความคิดของคนเกาหลี อีกทั้งระบบสังคมของคนเกาหลีที่พัฒนาจากระบบปิตาธิปไตยแบบหลวม ๆ กลายมาเป็นระบบปิตาธิปไตยแบบเข้มข้น ปัจจุบันจึงยากที่จะกล่าวว่าคนเกาหลีละทิ้งขนบธรรมเนียม

ประเพณีและลักษณะนิสัย ตลอดจนแนวคิดที่มาจากคำสอนของลัทธิขงจื้อไปแล้ว ระบบดังกล่าว นั้นลดทอนความคิด บทบาท และสถานภาพของผู้หญิงให้อยู่ในกรอบของประเพณีดั้งเดิม หากผู้หญิงมีความคิด หรือปฏิบัติตัวที่หลุดกรอบของประเพณี คนในสังคมจะกดดันและผลักร้าให้กับพวกเธอต้องเผชิญในชีวิตประจำวันพวกเธอจะถูกตีตราว่าเธอไม่ได้ทำหน้าที่ภรรยาหรือแม่ที่ดีอย่างเพียงพอ ท้ายที่สุดผู้หญิงต้องแบกรับความกดดันของสังคมและกล่าวโทษว่าเป็นความผิดของพวกเธอ

บรรณานุกรม

หนังสือและเอกสารตีพิมพ์

- กรศิริ คตภูธร.(2557-2558). “การศึกษาหลักจริยศาสตร์ของขงจื้อ”. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี 3, 2 (พฤศจิกายน-เมษายน): 19.
- กำจร หลุยยะพงศ์. (2554). “ดูหนังด้วยแว่นทฤษฎี : แนวคิดเบื้องต้นของการวิเคราะห์ ภาพยนตร์”. Journal of Management Science Chiangrai Rajabhat University 6 , 1 (มกราคม-มิถุนายน): 38-39.
- จงจิตต์ ไศกนคณากรณ์. (2549). สังคมวิทยาสตรี. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จรรยา ยิ้มประเสริฐ. (2555). แรงงานอุ้มชาติ. นนทบุรี: โกลด์ เพาเวอร์ พรินติ้ง จำกัด.
- นภดล ชาติประเสริฐ. (2560). เกาหลีปัจจุบัน Korea Today. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เนตรดาว แพทย์กุล. (2544). รายงานวิจัยเรื่องบทบาทของผู้หญิงชาวบ้านในการพัฒนา: กรณีศึกษาบทบาทของผู้หญิงในเครือข่ายชุมชนเมือง. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วน จำกัดธนบรรณการพิมพ์.
- บุญศักดิ์ แสงระวี. (2559). ขงจื้อกล่าวว่า. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สุภาพใจ.
- บุญส่ง ชัยสิงห์กานานนท์. (2560). อิทธิพลปรัชญาจีนต่อเกาหลีและญี่ปุ่น. นครปฐม: ภาควิชาปรัชญา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ประพิณ มโนมัยวิบูลย์. (2540). ความจริงเกี่ยวกับเกาหลี. สาธารณรัฐเกาหลี: สำนักงาน สารนิเทศภาคโพ้นทะเล.
- ประสิทธิ์ สันติวัฒนา. (2532). ปวงปรัชญาจีน. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรินติ้ง เฮ้าส์.
- พรรณนิภา ซอง. (2559). ค่านิยมของชาวเกาหลีใต้. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- พรรณนิภา ซอง. (2560). การเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจเกาหลี และการเปลี่ยนแปลง โครงสร้างครอบครัวเกาหลี. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เพ็ญประภา ภัทรานุกรม. (2558). “การศึกษาเพื่อส่งเสริมความเท่าเทียม : ทางออกของความรุนแรงทางเพศ”. วารสารร่วมพฤษ์ มหาวิทยาลัยเกริก 33, 1 (มกราคม-เมษายน):15-20.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. สาขานิเทศศาสตร์. (2553). เอกสารการสอนชุดวิชา **ทฤษฎีและการวิจารณ์ภาพยนตร์เบื้องต้น หน่วยที่ 1-15**. พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

มาตยา อิงคนารถ. (2542). **ประวัติศาสตร์จีนสมัยใหม่**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

มินท์ธิตา ธนพิบูลโรจน์. (2563). “ลักษณะเหยื่อทางจิตของตัวละครคิมจียองจากวรรณกรรมเรื่องคิมจียอง เกิดปี 1982”. วารสารภาษาและวัฒนธรรมเกาหลีศึกษา 2, 1 (มกราคม-ธันวาคม): 63.

ล. เสถียรสุต. (2517). **คัมภีร์ขงจื้อ**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์รุ่งนคร.

สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา. (2534). **เกาหลี**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุวรรณา สถาอานันท์. (2548). **กระแสรูปปรัชญาจีน ข้อโต้แย้งเรื่อง ธรรมชาติ อำนาจ และจารีต**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สุวรรณา สถาอานันท์. (2561). **หลุนอี่ว: ขงจื้อสนทนา**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ openbooks

อดุลย์ รัตนมันเกษม. (2548). **เรื่องเพศในวัฒนธรรมจีน 4,000 ปี**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ สุขภาพใจ.

เอกพลณัฐ ญัฐพัชร์นันท์. (2553). “ระบบเครือญาติในลัทธิขงจื้อกับปัญหาครอบครัว: การตีความผ่านคัมภีร์หลุนอี่ว.” วารสารสังคมศาสตร์ 41, 1 (มกราคม-มิถุนายน):168-171.

ข้อมูลจากเว็บไซต์

เจิมสิริ เหลืองศุภภรณ์. (2562). “‘ฉันไม่ดีพอ ฉันไม่เก่งพอ’ Kim Ji-Young, Born 1982

ชีวิตผู้หญิงในสังคมชายเป็นใหญ่ที่เราต่างเคยเจ็บปวด”. เข้าถึงเมื่อ 8 ตุลาคม

2564. เข้าถึงได้จาก <https://thestandard.co/kim-ji-young-born-1982/>

- ชิน คีน เฮ. (2550). “แนวคิดลัทธิขงจื้อกับค่านิยมกตัญญูผู้หญิง”. เข้าถึงเมื่อ 19 กันยายน 2564. เข้าถึงได้จาก <http://midnightuniv.tumrai.com>
- ณรงค์करण รอดทรัพย์. (2555). “ปีศาจปไตย : ภาพสะท้อนแห่งความไม่เสมอภาคระหว่างชายหญิงในสังคมเอเชีย”. เข้าถึงเมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/bruj/article/download/75658/60928>
- ณัฐพันธ์ ส่งวิรุฬห์. (2562). “[รีวิว] คิม จี-ยอง เกิดปี 82: หญิงเฟมินิสต์ที่สะเทือนสังคมที่สุดในรอบหลายปี”. เข้าถึงเมื่อ 8 สิงหาคม 2564. เข้าถึงได้จาก <https://www.beartai.com>
- ณัฐมน เกตุแก้ว. (2561). “ผู้หญิงทำงานในสังคมเกาหลี”. เข้าถึงเมื่อ 10 ตุลาคม 2564. เข้าถึงได้จาก <https://prachatai.com/journal/2018/05/76704>
- ดำรงค์ ฐานดี. (2550). “ผู้หญิงในสังคมเกาหลี”. เข้าถึงเมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก <http://www3.ru.ac.th/korea/article1/article21.pdf>
- พีรดา ภูมิสวัสดิ์. (2560). “ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับความเสมอภาคระหว่างเพศ”. เข้าถึงเมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก <https://shorturl.asia/ldEaC>
- รัฐวรัชัญญ์ พูลศรี, ปพนพัชร์ กอบศิริธีร์วรา, พิสิฐ อำนวยเงินตราและลลิตา วิษณุวงศ์. (2563). “ขงจื้อนิยมและอิทธิพลต่อสตรีในเกาหลีและเวียดนาม”. เข้าถึงเมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/CSJ/article/>
- สรยา รอดเพชร, ทศนีย์ ทานตวานิชและนัทธนัย ประสานนาม. (2561). “ผู้หญิงกับปีศาจปไตยในนวนิยายของอุทิศ เหมาะมูล”. เข้าถึงเมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/eJHUSO/article/download/131587/>
- สุกัญญา อินตะโตด. (2550). “ขบขจาริตและค่านิยมขงจื้อกับกตัญญูผู้หญิงเกาหลี”. เข้าถึงเมื่อ 19 กันยายน 2564. เข้าถึงได้จาก <http://midnightuniv.tumrai.com>
- สุदारัตน์ จันทเชื้อ. (2563). “การกตัญญูทางเพศในวงการกีฬาของประเทศเกาหลีใต้”. เข้าถึงเมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก <http://isas.arts.su.ac.th/?p=5258>

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวสุริศา เพ็ชรเลิศ
วัน เดือน ปีที่เกิด	15 เมษายน พ.ศ. 2543
ที่อยู่	51/48 หมู่บ้านชลเทพ ซอย 2 หมู่ 9 อำเภอบางพลี ตำบลบางพลีใหญ่ จังหวัดสมุทรปราการ 10540
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจาก โรงเรียนสารวิทยา จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจาก คณะอักษรศาสตร์ สาขาเอเชียศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขต พระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม

แบบโอนลิขสิทธิ์สารนิพนธ์

เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ข้าพเจ้า	นางสาวสุริศา เพ็ชรเลิศ
นักศึกษาชั้นปีที่ 4	วิชาเอกเอเชียศึกษา ภาษาจีน
ชื่อสารนิพนธ์	แนวคิดและสถานภาพของผู้หญิงในภาพยนตร์เรื่อง Kim Ji-Young : Born 1982
ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมกฤษ อุยเต็กเค่ง
ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้	51/48 หมู่บ้านชลเทพ ซอย 2 หมู่ 9 อำเภอบางพลี ตำบลบางพลีใหญ่ จังหวัดสมุทรปราการ 10540

ลิขสิทธิ์ของสารนิพนธ์อันเป็นผลมาจากการศึกษาเล่าเรียน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรระดับปริญญาบัณฑิต ข้าพเจ้ายินดีโอนลิขสิทธิ์ ตามมาตรา 17 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 เป็นของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยมีกำหนดตลอดอายุการคุ้มครองสิทธิ์

ลงนามผู้โอน.....

(สุริศา เพ็ชรเลิศ)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลงนามผู้รับโอน.....

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....